

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2005/68/EF

2009/EØS/34/10

av 16. november 2005

om gjenforsikring og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF og 92/49/EØF og av direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Bestemmelsene om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring i Fellesskapet er fastsatt i rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽³⁾, rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁽⁵⁾.

2) Disse direktiver fastsetter den rettslige rammen for forsikringsforetaks utøvelse av forsikringsvirksomhet i det indre marked, både når det gjelder etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester, for å gjøre det enklere for forsikringsforetak med hovedkontor i Fellesskapet å påta seg forpliktelser innenfor Fellesskapet og gjøre det mulig for forsikringstakere å benytte forsikringsgivere ikke bare i sin egen stat, men også forsikringsgivere som har hovedkontor i Fellesskapet og er etablert i andre medlemsstater.

3) Ordningen som er innført ved disse direktiver, får anvendelse på foretak innen direkte forsikring når det gjelder deres samlede virksomhet, både virksomhet innen direkte forsikring og innen mottatt gjenforsikring. Gjenforsikringsvirksomhet som utøves av spesialiserte gjenforsikringsforetak er imidlertid underlagt verken nevnte ordning eller noen annen ordning fastsatt i fellesskapsretten.

4) Gjenforsikring er en viktig finansiell virksomhet, ettersom den tillater foretak innen direkte forsikring, å øke sin tegnings- og dekningskapasitet samt å redusere virksomhetens kapitalkostnader, ved å lette en bredere fordeling av risikoene på verdensbasis. Dessuten spiller gjenforsikring en grunnleggende rolle når det gjelder finansiell stabilitet, siden den er et vesentlig element i sikringen av den økonomiske soliditet og stabiliteten i markedene for direkte forsikring og det finansielle systemet som helhet, fordi det involverer viktige finansformidlere og institusjonelle investorer.

5) Rådsdirektiv 64/225/EØF av 25. februar 1964 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester innen gjenforsikring og retrocesjon⁽⁶⁾ opphevet restriksjonene på retten til å etablere og adgangen til å yte tjenester knyttet til nasjonaliteten eller bostedet til yteren av gjenforsikringstjenester. Direktivet opphevet imidlertid ikke restriksjoner forårsaket av eksisterende ulikheter mellom nasjonale bestemmelser med hensyn til tilsynsbasert regulering av gjenforsikring. Denne

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 59/2006 av 2. juni 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 44, 7.9.2006, s. 5.

⁽¹⁾ EUT C 120 av 20.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 7. juni 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 17. oktober 2005.

⁽³⁾ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) 2005/1 (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

⁽⁴⁾ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁽⁵⁾ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁽⁶⁾ EFT 56 av 4.4.1964, s. 878.

situasjonen har ført til betydelige ulikheter i nivået for tilsyn med gjenforsikringsforetak i Fellesskapet, som skaper hindringer for utøvelsen av gjenforsikringsvirksomheten, som gjenforsikringsforetakets forpliktelse til å stille eiendeler som sikkerhet for å dekke sin del av de forsikringstekniske avsetningene til foretaket innen direkte forsikring, og gjenforsikringsforetaks forpliktelse til å overholde ulike tilsynsregler i de ulike medlemsstatene der de driver sin virksomhet eller et indirekte tilsyn med de ulike sidene av et gjenforsikringsforetaks typer virksomhet av vedkommende myndigheter for foretak innen direkte forsikring.

- 6) Handlingsplanen for finansielle tjenester har utpekt gjenforsikring som en sektor som krever handling på fellesskapsplan for å gjennomføre det indre marked for finansielle tjenester. Videre har viktige finansielle fora som Det internasjonale valutafond og Den internasjonale organisasjonen for forsikringstilsyn (IAIS - International Association of Insurance Supervisors) understreket fraværet av harmoniserte regler for tilsyn med gjenforsikring på fellesskapsplan som en betydelig mangel i rammereglene for finansielle tjenester som bør avhjelpes.
- 7) Dette direktiv har som mål å etablere rammeregler for tilsyn med utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet. Direktivet er en del av Fellesskapets regelverk for forsikring, med sikte på å gjennomføre det indre marked for forsikring.
- 8) Dette direktiv er i samsvar med viktig internasjonalt arbeid som er foretatt på området tilsynsregler for gjenforsikring, særlig av IAIS.
- 9) Dette direktiv følger metoden som er valgt i Fellesskapets regelverk med hensyn til direkte forsikring, ved å gjennomføre den harmonisering som er vesentlig, nødvendig og tilstrekkelig for å sikre gjensidig godkjenning av tillatelser og tilsynsordninger, som dermed gjør det mulig å gi en enkelt tillatelse som er gyldig i hele Fellesskapet samt anvende prinsippet om tilsyn ved hjemstatens tilsynsmyndigheter.
- 10) Det vil derfor være et vilkår for adgangen til å starte og utøve gjenforsikringsvirksomhet at det gis en enkelt offentlig tillatelse som utstedes av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der et gjenforsikringsforetak har sitt hovedkontor. Denne tillatelsen vil gi et foretak mulighet til å utøve virksomhet overalt i Fellesskapet, enten i henhold til etableringsadgangen eller til adgangen til å yte tjenester. Medlemsstaten der filialen ligger eller der tjenesten ytes, kan ikke kreve at et gjenforsikringsforetak som ønsker å utøve gjenforsikringsvirksomhet på vedkommende medlemsstats territorium og som allerede er godkjent i hjemstaten, skal søke om ny tillatelse. Dessuten bør et gjenforsikringsforetak som har fått tillatelse i foretakets hjemstat, ikke bli underlagt ytterligere tilsyn eller kontroll i tilknytning til foretakets økonomiske soliditet av vedkommende myndigheter til et forsikringsforetak som

er gjenforsikret hos vedkommende gjenforsikringsforetak. I tillegg bør medlemsstatene ikke kunne kreve at et gjenforsikringsforetak med tillatelse i Fellesskapet skal stille eiendeler som sikkerhet for forpliktelser for å dekke sin del av cedentens forsikringstekniske avsetninger. Vilkårene for å gi eller tilbakekalle en slik tillatelse bør fastsettes. Vedkommende myndigheter bør ikke gi tillatelse eller opprettholde tillatelsen til et gjenforsikringsforetak som ikke oppfyller vilkårene fastsatt i dette direktiv.

- 11) Dette direktiv bør få anvendelse på gjenforsikringsforetak som utøver bare gjenforsikringsvirksomhet og som ikke er engasjert i virksomhet innen direkte forsikring. Direktivet bør dessuten få anvendelse på foretak kalt egenforsikringsforetak for gjenforsikring, som er opprettet eller eid av enten et annet finansforetak enn et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller av en gruppe av forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som kommer inn under europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe⁽¹⁾, eller av ett eller flere ikke-finansielle foretak, hvis formål utelukkende er å levere gjenforsikringsprodukter til dekning utelukkende av risikoene til de foretakene de tilhører. Når det i dette direktiv vises til gjenforsikringsforetak, bør dette også omfatte egenforsikringsforetak for gjenforsikring, med unntak for de tilfeller der det er fastsatt særlige bestemmelser for sistnevnte. Egenforsikringsforetak for gjenforsikring dekker ikke risikoer som stammer fra den eksterne direkte forsikrings- eller gjenforsikringsvirksomheten til et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som tilhører gruppen. I tillegg kan forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som tilhører et finanskonsern, ikke eie et egenforsikringsforetak for gjenforsikring.
- 12) Dette direktiv bør imidlertid ikke få anvendelse på forsikringsforetak som kommer inn under direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF. For å sikre den økonomiske soliditeten til forsikringsforetak som også driver gjenforsikringsvirksomhet, og for at disse virksomhetenes særpreg blir tatt behørig hensyn til ved kapitalkravene til nevnte forsikringsforetak, bør bestemmelsene i dette direktiv om gjenforsikringsforetaks solvensmargin få anvendelse på disse forsikringsforetakenes gjenforsikringsvirksomhet, dersom omfanget av denne virksomheten representerer en vesentlig del av deres samlede virksomhet.
- 13) Dette direktiv bør ikke få anvendelse på gjenforsikringsdekning som tilbys eller fullt ut garanteres av en medlemsstat på bakgrunn av en vesentlig offentlig interesse, i egenskap av gjenforsikrer i siste instans, særlig der det på grunn av en særlig situasjon i et marked ikke er mulig å oppnå tilstrekkelig dekning på

(1) EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

kommersielle vilkår. I denne sammenheng bør mangel på «tilstrekkelig dekning på kommersielle vilkår» i hovedsak bety en markedssvikt som kjennetegnes av en klar mangel på et tilstrekkelig utvalg forsikringstilbud, selv om uforholdsmessige premier i og for seg ikke bør innebære en mangel på slik dekning i markedet. Artikkel 1 nr. 2) bokstav d) i dette direktiv får anvendelse også på avtaler mellom forsikringsforetak som kommer inn under direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF, og hvis formål er felles dekning av økonomiske krav som følger av store risikoer, som terrorisme.

- 14) Gjenforsikringsforetak skal begrense sin virkefelt til gjenforsikring og tilknyttede typer virksomhet. Dette kravet skal ikke hindre et gjenforsikringsforetak å utøve for eksempel andre typer virksomhet, som statistisk eller aktuariell rådgivning, risikoanalyse eller forskning for sine kunder. Det kan også omfatte et holdingelskaps funksjon og typer virksomhet med hensyn til aktiviteter på finanssektoren i henhold til artikkel 2 nr. 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern⁽¹⁾. Dette kravet tillater i alle tilfeller ikke at vedkommende foretak driver ikke-tilknyttet bank- og finansvirksomhet.
- 15) Dette direktiv bør klarlegge vedkommende myndigheters fullmakter og virkemidler for å føre tilsyn. Vedkommende myndigheter i gjenforsikringsforetakets hjemstat bør ha ansvar for å føre tilsyn med gjenforsikringsforetakets økonomiske soliditet, herunder foretakets solvensgrad, opprettelse av tilstrekkelige forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger, og at disse avsetningene og reservene er dekket av eiendeler av god kvalitet.
- 16) Vedkommende myndigheter i medlemsstatene bør ha nødvendige tilsynsmuligheter til disposisjon for å sikre at gjenforsikringsforetakene utøver sin virksomhet på en betryggende måte i hele Fellesskapet, enten den utøves i henhold til reglene for etableringsadgang eller til adgangen til å yte tjenester. Særlig bør myndighetene kunne vedta egnede beskyttelsestiltak eller pålegge sanksjoner for å hindre uregelmessigheter og overtredelser med hensyn til bestemmelsene om tilsyn med gjenforsikringsvirksomhet.
- 17) Bestemmelsene om overdragelse av portefølje bør være i samsvar med ordningen med en enkelt tillatelse fastsatt i dette direktiv. Bestemmelsene bør få anvendelse på ulike typer porteføljeoverdragelse mellom gjenforsikringsforetak, som porteføljeoverdragelser som følge av fusjoner av gjenforsikringsforetak eller på grunn av andre selskapsrettsinstrumenter, eller overdragelse av porteføljer av utestående erstatningsutbetalinger under avvikling til et annet gjenforsikringsforetak. Bestemmelsene om overdragelse av forsikringsporteføljer

bør videre omfatte bestemmelser særlig om overdragelse til et annet gjenforsikringsforetak av porteføljen av avtaler inngått i henhold til etableringsadgangen eller til adgangen til å yte tjenester.

- 18) Det bør fastsettes bestemmelser om utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som i kraft av sin funksjon bidrar til å styrke det finansielle systems stabilitet. For å bevare opplysningenes fortrolige karakter bør antallet mottakere være strengt begrenset. Det er derfor nødvendig å fastsette under hvilke vilkår den ovennevnte utveksling av opplysninger er tillatt. Der det er fastsatt at slike opplysninger kan gis videre bare etter uttrykkelige samtykke fra vedkommende myndigheter, kan disse, der dette er hensiktsmessig, dessuten sette som vilkår for sitt samtykke at strenge krav blir overholdt. I denne sammenheng, og med henblikk på å sikre at vedkommende myndigheter kan føre et tilfredsstillende tilsyn med gjenforsikringsforetak, bør dette direktiv fastsette regler som tillater medlemsstatene å inngå avtaler om utveksling av opplysninger med tredjestater, forutsatt at opplysningene som gis videre, omfattes av hensiktsmessige garantier med hensyn til taushetsplikt.
- 19) For å styrke tilsynet med gjenforsikringsforetak, bør det fastsettes at en revisor har plikt til umiddelbart å underrette vedkommende myndigheter dersom vedkommende ved utførelsen av sine oppgaver, i de tilfeller som omhandles i dette direktiv, får kjennskap til visse forhold som i alvorlig grad vil kunne påvirke et gjenforsikringsforetaks finansielle stilling eller dets administrative eller regnskapsmessige organisering. I betraktning av det mål som skal nås, er det ønskelig at medlemsstatene fastsetter at denne plikten bør få anvendelse under alle forhold der en revisor oppdager slike forhold ved utførelsen av sine oppgaver i et foretak som har nære forbindelser med et gjenforsikringsforetak. Revisorens plikt til å gi underretning, der dette er hensiktsmessig, til vedkommende myndigheter om visse forhold og avgjørelser som gjelder et gjenforsikringsforetak, som revisoren har oppdaget ved utførelsen av sine oppgaver i et foretak som ikke er et gjenforsikringsforetak, endrer i seg selv verken arten av deres oppgave i foretaket eller den måten de skal utføre sin oppgave på i foretaket.
- 20) Det bør fastsettes hvordan dette direktiv skal anvendes på eksisterende gjenforsikringsforetak som allerede har tillatelse til eller har rett til å utøve gjenforsikringsvirksomhet i samsvar med bestemmelsene i de enkelte medlemsstatene før direktivets ikrafttredelse.

⁽¹⁾ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet endret ved direktiv 2005/1/EF.

- 21) For at et gjenforsikringsforetak skal kunne oppfylle sine forpliktelser, bør hjemstaten kreve at et gjenforsikringsforetak etablerer hensiktsmessige forsikringstekniske avsetninger. Beløpet for slike forsikringstekniske avsetninger bør fastsettes i samsvar med rådsdirektiv 91/674/EØF av 19. desember 1991 om forsikringsforetaks årsregnskaper og konsoliderte regnskaper⁽¹⁾. Når det gjelder virksomhet innen gjenforsikring av livsforsikring, bør hjemstaten også tillates å fastsette nærmere regler, i samsvar med direktiv 2002/83/EF.
- 22) Et gjenforsikringsforetak som driver gjenforsikringsvirksomhet innen kredittforsikring, og hvis kredittgjenforsikringsvirksomhet utgjør mer enn bare en liten andel av foretakets samlede virksomhet, bør pålegges å opprette en utjevningsavsetning som ikke utgjør en del av foretakets solvensmargin. Denne avsetningen bør beregnes i samsvar med en av metodene fastsatt i direktiv 73/239/EØF, og som er ansett som likeverdige. Dessuten bør dette direktiv også tillate at hjemstaten krever at gjenforsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende hjemstats territorium oppretter utjevningsavsetninger for andre forsikringsklasser enn kredittgjenforsikring, i henhold til de regler som er fastsatt av vedkommende hjemstat. Etter innføringen av internasjonale standarder for finansiell rapportering (IFRS 4), bør dette direktiv klargjøre den tilsynsmessige behandlingen av utjevningsavsetninger opprettet i samsvar med dette direktiv. Siden tilsyn med gjenforsikring imidlertid må vurderes på nytt under Solvens II-prosjektet, foregriper ikke dette direktiv et eventuelt framtidig gjenforsikringstilsyn under Solvens II-prosjektet.
- 23) Et gjenforsikringsforetak bør ha eiendeler for dekning av forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger under hensyn til hvilken type virksomhet foretaket utøver, særlig til arten, omfanget og varigheten av de forventede erstatningsutbetalinger, slik at investeringenes tilstrekkelighet, likviditet, sikkerhet, kvalitet, lønnsomhet og motsvar er sikret, som foretaket bør sørge for er uensartede og har en hensiktsmessig spredning, som gir foretaket muligheten til å reagere på en hensiktsmessig måte på svingninger i den økonomiske situasjonen knyttet særlig til utviklingen i finansmarkedene og markedene for fast eiendom eller til store katastrofer.
- 24) I tillegg til sine forsikringstekniske avsetninger må gjenforsikringsforetak ha en tilleggsavsetning, kalt solvensmargin, i form av frie eiendeler, og med samtykke fra vedkommende myndigheter, i form av andre implisitte eiendeler, for å kunne dempe negative svingninger i sin virksomhet. Dette kravet er et viktig element i tilsynet. I påvente av revisjonen av eksisterende ordning for solvensmarginen, som Kommisjonen utfører under det såkalte Solvens II-prosjektet, bør beregningen av solvensmarginkravet for gjenforsikringsforetak skje i samsvar med reglene fastsatt i eksisterende lovgivning på området direkte forsikring.
- 25) I lys av likhetene mellom gjenforsikring av livsforsikring som dekker dødsrisiko og gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring, særlig dekning av forsikringsrisikoer og varigheten av avtaler om gjenforsikring av livsforsikring, bør solvensmarginkravet for gjenforsikring av livsforsikring fastsettes i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv når det gjelder beregning av solvensmarginkravet for gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring. Hjemstaten bør likevel tillates å anvende reglene fastsatt i direktiv 2002/83/EF for opprettelse av den påkrevde solvensmarginen ved gjenforsikring av livsforsikring som er knyttet til investeringsfond eller avtaler med overskuddsdeling.
- 26) For å ta hensyn til særpreget til enkelte typer gjenforsikringsavtaler eller særlige typer virksomhet, bør det fastsettes bestemmelser om å foreta justeringer av beregningen av obligatorisk solvensmargin, og disse justeringene bør foretas av Kommisjonen, etter samråd med Den europeiske komité for forsikring og tjenestepensjoner, nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2004/9/EF⁽²⁾ innenfor rammen av den gjennomføringsmyndighet den er tillagt i traktaten.
- 27) Disse tiltakene bør vedtas i henhold til framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 5 i rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽³⁾.
- 28) Listen over elementer som kan inngå i sammensetningen av solvensmarginkapitalen, og som er fastsatt i dette direktiv, bør være den samme som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF og 2002/83/EF.
- 29) Gjenforsikringsforetak bør dessuten ha et garantifond for å sikre at de har tilstrekkelige ressurser når de opprettes, og at solvensmarginen, i foretakets virksomhet videre, ikke på noe tidspunkt faller under en nedre sikkerhetsgrense. For å ta hensyn til særpreget til egenforsikringsforetak for gjenforsikring, bør hjemstaten tillates å sette den nedre grensen for garantifond som kreves av egenforsikringsforetak for gjenforsikring, til et lavere beløp.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 av 31.12.1991, s. 7. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/51/EF (EUT L 178 av 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 3 av 7.1.2004, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 30) Visse bestemmelser i dette direktiv fastsetter minstestandarder. En hjemstat bør kunne fastsette strengere regler for gjenforsikringsforetak som tillates av vedkommende stats vedkommende myndigheter, særlig når det gjelder solvensmarginkrav.
- 31) Dette direktiv bør få anvendelse på gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring, og det er derfor nødvendig med en definisjon av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring for formålene i dette direktiv. På grunn av særpreget til denne typen gjenforsikringsvirksomhet, bør hjemstaten ha mulighet til å fastsette særlige bestemmelser for utøvelsen av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring. Disse bestemmelsene kan på bestemte punkter være forskjellige fra den generelle ordningen som fastsettes i dette direktiv.
- 32) Dette direktiv bør fastsette regler for de spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som overtar risikoer fra forsikrings- og gjenforsikringsforetak. Egenarten til slike spesialforetak (SPV-er), som ikke er forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, krever at det fastsettes særlig bestemmelser i medlemsstatene. Dette direktiv bør dessuten fastsette at hjemstaten innfører mer detaljerte regler som angir under hvilke forhold utestående beløp fra et spesialforetak for verdipapirisering (SPV) kan benyttes som eiendeler til dekning av forsikringstekniske avsetninger av forsikrings- eller gjenforsikringsforetak. Dette direktiv bør også fastsette at gjenvinnbare beløp fra et spesialforetak for verdipapirisering (SPV) kan anses som fradragsberettigede beløp i henhold til avtaler om gjenforsikring eller retrocesjon innenfor de grenser som angis av dette direktiv, forutsatt at forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket har inngitt en søknad om dette til vedkommende myndighet, som har gitt samtykke.
- 33) Det er nødvendig å fastsette tiltak for det tilfellet der gjenforsikringsforetakets finansielle stilling blir slik at det får vanskeligheter med å oppfylle sine forpliktelser. I særlige situasjoner må vedkommende myndigheter dessuten ha myndighet til å gripe inn på et tilstrekkelig tidlig tidspunkt, men ved utøvelse av sin myndighet må vedkommende myndigheter underrette gjenforsikringsforetaket om årsakene til et slikt tilsynsmessig tiltak, i samsvar med prinsippene for god forvaltning og en korrekt framgangsmåte. Så lenge en slik situasjon foreligger, bør vedkommende myndigheter ikke kunne attestere at gjenforsikringsforetaket har en tilstrekkelig solvensmargin.
- 34) Det er nødvendig at vedkommende myndigheter i medlemsstatene samarbeider for å sikre at gjenforsikringsforetak som utøver sin virksomhet i henhold til etableringsadgangen og til adgangen til å yte tjenester, opptrer i samsvar med de bestemmelser som får anvendelse på dem i vertsstaten.
- 35) Det bør åpnes for klageadgang ved avslag på søknad om eller tilbakekalling av tillatelse.
- 36) Det er viktig å fastsette at gjenforsikringsforetak med hovedkontor Fellesskapet som utøver gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet, ikke er underlagt bestemmelser som fører til en mer gunstig behandling enn den som gis gjenforsikringsforetak med hovedkontor i en medlemsstat.
- 37) For å ta hensyn til de internasjonale sidene ved gjenforsikring, bør det bli anledning til å inngå internasjonale avtaler med tredjestater, med det formål å fastsette metoder for tilsyn med gjenforsikringsforetak som utøver sin virksomhet på territoriet til hver avtalepart.
- 38) Det bør fastsettes en fleksibel framgangsmåte som gjør det mulig, på fellesskapsgrunnlag, å vurdere likheter med tilsyn ført av tredjestater, for å bedre liberaliseringen av gjenforsikringstjenester i tredjestater, ved å opprette foretak eller ved ytelse av slike tjenester over landegrensene. For dette formål bør det i dette direktiv fastsettes framgangsmåter for forhandlinger med tredjestater.
- 39) Kommisjonen bør ha myndighet til å treffe gjennomføringstiltak, forutsatt at disse ikke endrer de grunnleggende elementer i dette direktiv. Gjennomføringstiltakene bør gjøre det mulig for Fellesskapet å ta hensyn til den framtidige utviklingen på gjenforsikringsområdet. De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med beslutning 1999/468/EF.
- 40) Fellesskapets eksisterende regelverk for forsikring bør tilpasses for å ta hensyn til den nye tilsynsordningen for gjenforsikringsforetak som fastsettes i dette direktiv, og for å sikre konsekvente rammeregler for hele forsikringssektoren. Særlig bør eksisterende bestemmelser som tillater vedkommende myndigheter med ansvar for tilsyn med direkte forsikringsforetak å føre «indirekte tilsyn» med gjenforsikringsforetak, tilpasses. Det er dessuten nødvendig å oppheve gjeldende bestemmelser som tillater medlemsstatene å stille krav om at eiendeler stilles som sikkerhet for dekning av de forsikringstekniske avsetningene til et forsikringsforetak, uansett kravets form, når forsikringsgiveren er gjenforsikret hos et gjenforsikringsforetak med tillatelse i henhold til dette direktiv eller av et forsikringsforetak. Endelig bør solvensmarginkravet for forsikringsforetak som utøver gjenforsikringsvirksomhet, underlegges de solvensregler som er fastsatt for gjenforsikringsforetak i dette direktiv, når slik virksomhet utgjør en betydelig andel av dets samlede virksomhet. Direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF og 2002/83/EF bør derfor endres.

- 41) Direktiv 98/78/EF bør endres for å sikre at gjenforsikringsforetak i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe blir underlagt utvidet tilsyn, på samme måte som forsikringsforetak som nå utgjør en del av en forsikringsgruppe.
- 42) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre «regelverksutforming»⁽¹⁾ bør Rådet oppfordre medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide egne tabeller, som så langt det er mulig, gir en sammenligning mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene, og å offentliggjøre dem.
- 43) Ettersom målet med dette direktiv, nemlig å innføre en rettslig ramme for adgangen til å starte og utøve

gjenforsikringsvirksomhet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 44) Ettersom dette direktiv fastsetter minstestandarder, kan medlemsstatene innføre strengere regler —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Virkeområde

1. Dette direktiv fastsetter bestemmelser om adgang til å starte og utøve selvstendig næringsvirksomhet innen gjenforsikring, utøvd av gjenforsikringsforetak, som utøver bare slik virksomhet og som er etablert i en medlemsstat eller ønsker å etablere seg der.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på
 - a) forsikringsforetak som kommer inn under direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF,
 - b) typer virksomhet og organer nevnt i artikkel 2 og 3 i direktiv 73/239/EØF,
 - c) typer virksomhet og organer nevnt i artikkel 3 i direktiv 2002/83/EØF,
 - d) gjenforsikringsvirksomhet utøvd eller fullt ut sikret av offentlige myndigheter i en medlemsstat når den, av grunner som gjelder vesentlige offentlige interesser, opptrer som gjenforsikrer i siste instans, herunder de tilfeller der en slik rolle er påkrevd fordi en situasjon i markedet gjør det umulig å oppnå tilstrekkelig gjenforsikringsdekning på markedsvilkår.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med:
 - a) «gjenforsikring» den virksomhet som består i å overta risikoer avgitt av et forsikringsforetak eller av et annet gjenforsikringsforetak. For sammenslutningen av forsikringsgivere kalt "Lloyd's" menes med «gjenforsikring» også virksomheten, til et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som ikke tilhører sammenslutningen av forsikringsgivere kalt Lloyd's, som består i å overta risikoer avgitt av et hvilket som helst medlem av Lloyd's,
 - b) «egenforsikringsforetak for gjenforsikring» et gjenforsikringsforetak eid enten av et annet finansforetak enn et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak eller en gruppe av forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som direktiv 98/78/EF får anvendelse på, eller av et ikke-finansielt foretak, og hvis formål er å yte gjenforsikringsprodukter som dekker utelukkende risikoene til foretaket eller foretakene det tilhører, eller til et eller flere av foretakene i gruppen som egenforsikringsforetaket for gjenforsikring er medlem av,
 - c) «gjenforsikringsforetak» et foretak som har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 3,
 - d) «filial» et gjenforsikringsforetaks agentur eller filial,
 - e) «etablert forretningssted» hovedkontoret til eller en filial av et gjenforsikringsforetak, idet det tas hensyn til bokstav d),

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- f) «hjemstat» den medlemsstat der hovedkontoret til gjenforsikringsforetaket ligger,
- g) «medlemsstat der filialen ligger» den medlemsstat der filialen til et gjenforsikringsforetak ligger,
- h) «vertsstat» den medlemsstat der et gjenforsikringsforetak har en filial eller yter tjenester,
- i) «kontroll» forbindelsen mellom et morforetak og et datterforetak som definert i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF⁽¹⁾, eller en tilsvarende forbindelse mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak,
- j) «kvalifisert eierandel» en direkte eller indirekte eierandel i et foretak, som utgjør minst 10 % av kapitalen eller av stemmerettene, eller som gir mulighet for å utøve betydelig innflytelse på ledelsen av det foretak der en eierandel besittes,
- k) «morforetak» et morforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- l) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF;
- m) «vedkommende myndigheter» de nasjonale myndigheter som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med gjenforsikringsforetak,
- n) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er forbundet med hverandre gjennom
- i) en eierandel, dvs. ved å eie direkte eller å kontrollere minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital, eller
- ii) kontroll, dvs. i alle tilfellene nevnt i artikkel 1 nr. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF eller ved en tilsvarende forbindelse mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak,
- o) «finansforetak» ett av følgende foretak:
- i) En kredittinstitusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter bank tilleggstenester i henhold til artikkel 1 nr. 5 og nr. 23 i direktiv 2000/12/EF⁽²⁾,
- ii) et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsholdingselskap i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
- iii) et investeringsforetak eller en finansinstitusjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EF⁽³⁾,
- iv) et blandet finansielt holdingselskap i henhold til artikkel 2 nr. 15 i direktiv 2002/87/EF,
- p) «spesialforetak for verdipapirisering (SPV)» ethvert annet foretak, uansett om det er en juridisk person eller ikke, enn et eksisterende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, som overtar risikoer fra et forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, og som i sin helhet finansierer sin eksponering for slike risikoer ved utbyttet fra en gjeldsutstedelse eller en annen finansieringsordning der tilbakebetalingsretten til dem som har gitt et slikt innskudd eller annen finansieringsordning, er underordnet gjenforsikringsforpliktelsene til spesialforetaket,
- q) «gjenforsikring med begrenset risikooverføring» gjenforsikring der det uttrykkelig største tapspotensialet, uttrykt som den største økonomisk overtatte risiko, som oppstår som følge av en betydelig overtakelse av både forsikringsrisiko og tidsrisiko, overstiger premien for kontraktens samlede varighet med et begrenset, men betydelig beløp, samtidig som minst et av følgende kjennetegn må være til stede:
- i) uttrykkelig og vesentlig hensyn til tidsverdien av penger,
- ii) kontraktsbestemmelser med det formål å utjevne forskjellen i økonomisk forpliktelse mellom partene over tid for å oppnå tilsiktet risikooverføring.

⁽¹⁾ Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT nr. L 193 av 18.7.1983, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2003/51/EF.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1).

2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav a) i denne artikkel skal et gjenforsikringsforetaks dekning av risikoer for et tjenestepensjonsforetak som kommer inn under virkeområdet for direktiv 2003/41/EF⁽¹⁾, der lovgivningen i institusjonens hjemstat tillater slik dekning av risiko, også anses som en virksomhet som kommer inn under virkeområdet for dette direktiv.

Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) skal et gjenforsikringsforetaks permanente nærvær på en medlemsstats territorium likestilles med et agentur eller en filial, selv om nærværet ikke har form av en filial eller et agentur, men bare består av et kontor som ledes av foretakets eget personale eller av en person som er uavhengig, men som har permanent myndighet til å opptre på vegne av foretaket på samme måte som et agentur.

Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav j) i denne artikkel og innenfor rammen av artikkel 12 og 19-23 og de andre eierandelsstørrelsene nevnt i artikkel 19-23, skal det tas hensyn til stemmerettene nevnt i artikkel 92 i direktiv 2001/34/EF⁽²⁾.

Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav l) skal ethvert datterforetak av et datterforetak også anses som et datterforetak av foretaket som er disse foretakenes overordnede morforetak.

Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav n) skal

- ethvert datterforetak av et datterforetak anses som et datterforetak av morforetaket som er overordnet disse foretakene
- en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer har en permanent forbindelse med en og samme person i form av kontroll, også anses som en nær forbindelse mellom disse personene.

3. Når det i dette direktiv vises til euro, skal motverdien i nasjonal valuta som skal benyttes fra 31. desember hvert år, være verdien på den siste dagen i foregående oktober måned da motverdier for euro forelå i alle Fellesskapets valutaer.

AVDELING II

ADGANG TIL Å UTØVE GJENFORSIKRINGSVIRKSOMHET OG TILLATELSE FOR GJENFORSIKRINGSFORETAKET

Artikkel 3

Prinsipp for tillatelse

Det er et vilkår for adgang til å utøve virksomhet innen gjenforsikring at det på forhånd er gitt en offentlig tillatelse.

Slik tillatelse skal innhentes fra vedkommende myndigheter i hjemstaten av

- a) alle foretak som oppretter hovedkontor på vedkommende stats territorium,
- b) alle gjenforsikringsforetak som har fått tillatelse og som utvider sin virksomhet til andre typer gjenforsikringsvirksomhet enn dem det er gitt tillatelse for.

Artikkel 4

Tillatelsens virkeområde

1. En tillatelse gitt i henhold til artikkel 3 skal gjelde i hele Fellesskapet. Den gjør det mulig for et gjenforsikringsforetak å utøve virksomhet der, i henhold til retten til etableringsadgang eller til adgang til å yte tjenester.
2. Tillatelse skal gis for typer virksomhet innen gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring, gjenforsikring av livsforsikring eller alle typer gjenforsikringsvirksomhet, i henhold til søknaden fra foretaket.

Utstedelse av tillatelse skal vurderes i lys av den virksomhetsplanen som skal framlegges i henhold til artikkel 6 bokstav b) og artikkel 11, og av oppfyllelsen av vilkårene for slik tillatelse fastsatt av den medlemsstat der det søkes om tillatelse.

Artikkel 5

Gjenforsikringsforetakets form

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som søker om tillatelse, skal benytte en av foretaksformene angitt i vedlegg I.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/34/EF av 28. mai 2001 om vilkår for opptak av verdipapirer til offisiell notering på en fondsbørs og opplysninger som skal offentliggjøres om disse verdipapirene (EFT L 184 av 6.7.2001, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

Et gjenforsikringsforetak kan også benytte det europeiske allmennaksjeselskapets (SE-selskap) juridiske form, slik det er definert i forordning (EF) nr. 2157/2001⁽¹⁾.

2. Medlemsstatene kan, der dette er hensiktsmessig, opprette offentligrettslige foretak, forutsatt at disse foretakene har som formål å utøve gjenforsikringsvirksomhet på samme vilkår som privatrettslige foretak.

Artikkel 6

Vilkår

Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som søker om tillatelse, skal

- a) begrense sin målsetting til gjenforsikringsvirksomhet og tilknyttet virksomhet, dette kravet kan omfatte funksjonen til et holdingselskap og virksomhet i forbindelse med aktiviteter på finanssektoren i den betydning som går fram av artikkel 2 nr. 8 i direktiv 2002/87/EF,
- b) framlegge en virksomhetsplan i samsvar med artikkel 11,
- c) ha til rådighet et minstegarantifond som fastsatt i artikkel 40 nr. 2,
- d) ledes effektivt av personer med godandel og med den påkrevde faglige kompetanse eller yrkeserfaring.

Artikkel 7

Nære forbindelser

1. Der det finnes nære forbindelser mellom gjenforsikringsforetaket og andre fysiske eller juridiske personer, skal vedkommende myndigheter gi tillatelse bare dersom disse forbindelsene ikke hindrer myndighetene i å utøve sin tilsynsoppgave på en forsvarlig måte.

2. Vedkommende myndigheter skal nekte å gi tillatelse dersom lovene og forskriftene i en tredjestat som får anvendelse på en eller flere fysiske eller juridiske personer som gjenforsikringsforetaket har nære forbindelser med, eller vansker knyttet til anvendelsen av disse lovene og forskriftene, hindrer dem i å utføre sin tilsynsoppgave på en forsvarlig måte.

3. Vedkommende myndigheter skal kreve at gjenforsikringsforetak gir dem de opplysninger de trenger for til enhver tid å være sikre på at vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EF) nr. 2157/2001 av 8. oktober 2001 om vedtektene for det europeiske selskap (SE) (EFT L 294 av 10.11.2001, s. 1). Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 av 1.5.2004, s. 1).

Artikkel 8

Gjenforsikringsforetakets hovedkontor

Medlemsstatene skal kreve at gjenforsikringsforetak har hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.

Artikkel 9

Forsikringsvilkår og premietariffer

1. Dette direktiv er ikke til hinder for at medlemsstatene opprettholder eller innfører lover eller forskrifter som fastsetter godkjenning av stiftelsesdokumenter og vedtekter og framlegging av ethvert dokument som er nødvendig for normal gjennomføring av tilsyn.

2. Medlemsstatene kan imidlertid ikke fastsette bestemmelser om at det kreves forutgående godkjenning av eller løpende underretning om alminnelige og særlige forsikringsvilkår, premietariffer og blanketter og andre trykte dokumenter som gjenforsikringsforetaket har til hensikt å benytte overfor avgivende eller retrocedentforetak.

Artikkel 10

Markedets økonomiske behov

Medlemsstatene skal ikke kunne kreve at søknader om tillatelse skal behandles ut fra hensynet til markedets økonomiske behov.

Artikkel 11

Virksomhetsplan

1. Virksomhetsplanen nevnt i artikkel 6 bokstav b) skal inneholde opplysninger om eller bevis på

- a) hvilke typer risiko gjenforsikringsforetaket vil dekke,
- b) hvilke typer gjenforsikringsavtaler gjenforsikringsforetaket har til hensikt å inngå med avgivende foretak,
- c) hovedprinsipper for retrocesjon,

- d) elementene som utgjør minstegarantifondet,
- e) anslag over kostnader til oppbygging av administrasjonen og organisering salgsnettets samt de økonomiske midlene som er planlagt til dekning av dette.

2. I tillegg til kravene i nr. 1 skal virksomhetsplanen inneholde, for de tre første regnskapsårene,

- a) anslag overadministrasjonskostnadene unntatt kostnadene til oppbygging av administrasjonen, særlig alminnelige løpende kostnader og provisjoner,
- b) anslag over premier eller bidrag samt over erstatningsutbetalinger,
- c) en prognose over balansen,
- d) anslag over de finansielle midler som skal dekke inngåtte forpliktelser og solvensmargin.

Artikkel 12

Aksjeeiere og deltakere med kvalifiserte eierandeler

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ikke gi et foretak tillatelse som gir foretaket adgang til gjenforsikringsvirksomhet før de er underrettet om navnene på aksjeeiere og deltakere som direkte eller indirekte har en kvalifisert eierandel, og som kan være fysiske eller juridiske personer, og om størrelsen på denne eierandelen.

De samme myndigheter skal nekte å gi tillatelse dersom de av hensyn til behovet for å sikre en sunn og forsiktig ledelse av gjenforsikringsforetaket ikke er overbevist om aksjeeiernes eller deltakernesegnethet.

Artikkel 13

Avslag på søknad om tillatelse

Ethvert vedtak om å avslå tillatelse skal være klart begrunnet, og skal meddeles det berørte foretaket.

Hver medlemsstat skal sørge for klageadgang i henhold til artikkel 53 ved vedtak om avslag.

Slik adgang skal også fastsettes med hensyn til tilfeller der vedkommende myndigheter ikke har behandlet en søknad om tillatelse innen utløpet av en periode på seks måneder fra den dato søknaden ble mottatt.

Artikkel 14

Forutgående samråd med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater

1. Vedkommende myndigheter i den andre berørte medlemsstaten skal rådspørres før det gis tillatelse til et gjenforsikringsforetak som er

- a) et datterforetak av et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat,
- b) et datterforetak av morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
- c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.

2. Vedkommende myndigheter i en berørt medlemsstat med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak skal rådspørres før det gis tillatelse til et gjenforsikringsforetak som er

- a) et datterforetak av en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet,
- b) et datterforetak av morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller
- c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.

3. Vedkommende myndigheter nevnt i nr. 1 og 2 skal særlig rådspørre hverandre når de vurderer aksjeeiernes egnethet samt vandelen og erfaringen til medlemmer av ledelsen som deltar i ledelsen av et annet foretak i samme gruppe. De skal meddele hverandre alle opplysninger om aksjeeiernes egnethet og om vandelen og erfaringen til medlemmer av ledelsen som er relevant for andre vedkommende myndigheter med hensyn til å gi tillatelse og løpende vurdering av at vilkårene for å utøve virksomhet overholdes.

AVDELING III

VILKÅR FOR UTØVELSE AV GJENFORSIKRINGSVIRKSOMHET

KAPITTEL 1

Artikkel 16

Prinsipper og metoder for finansielt tilsyn**Tilsyn med filialer etablert i en annen medlemsstat**

Avsnitt 1

Vedkommende myndigheter og alminnelige regler

Når et gjenforsikringsforetak godkjent i en annen medlemsstat utøver virksomhet gjennom en filial, skal medlemsstaten der filialen ligger, fastsette at vedkommende myndigheter i hjemstaten etter på forhånd å ha underrettet vedkommende myndigheter i medlemsstaten der filialen ligger, selv eller gjennom mellommenn med slik fullmakt, på stedet kan kontrollere de opplysninger som er nødvendige for å sikre det finansielle tilsyn med foretaket. Myndighetene i medlemsstaten der filialen ligger, kan delta i denne kontrollen.

Artikkel 15

Artikkel 17

Vedkommende myndigheter og gjenstand for tilsyn**Data for regnskap, tilsyn og statistikk - tilsynsfullmakt**

1. Finansielt tilsyn med et gjenforsikringsforetak, herunder tilsyn med de typer virksomhet foretaket utøver enten gjennom filialer eller i henhold til adgangen til å yte tjenester, skal være hjemstatens eneansvar.

Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten har grunn til å anta at virksomheten til et gjenforsikringsforetak vil kunne skade foretakets økonomiske soliditet, skal de underrette vedkommende myndigheter i gjenforsikringsforetakets hjemstat. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kontrollere om foretaket opptrer i samsvar med tilsynsreglene fastsatt i dette direktiv.

2. Det finansielle tilsynet i henhold til nr. 1 skal omfatte kontroll av gjenforsikringsforetakets samlede virksomhet, dets solvens samt opprettelse av forsikringstekniske avsetninger og eiendeler til dekning av disse i samsvar med regler eller fast praksis i hjemstaten, i henhold til bestemmelser vedtatt på fellesskapsplan.

3. Gjenforsikringsforetakets hjemstat kan ikke nekte å godkjenne en retrocesjonsavtale inngått av gjenforsikringsforetaket med et annet gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsikringsforetakets eller forsikringsforetakets økonomiske soliditet.

4. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak følger gode administrasjons- og regnskapsmetoder og hensiktsmessige ordninger for internkontroll.

1. Medlemsstatene skal pålegge alle gjenforsikringsforetak med hovedkontor på deres territorium å framlegge et årsregnskap om foretakets samlede virksomhet, dets finansielle stilling og dets solvens.

2. Medlemsstatene skal kreve at gjenforsikringsforetak med hovedkontor på deres territorium jevnlig innsender de dokumenter som er nødvendige for å føre tilsyn samt statistikk dokumenter. Vedkommende myndigheter skal sende hverandre de dokumenter og opplysninger som er nødvendig for å føre tilsyn.

3. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter har de nødvendige fullmakter og virkemidler til å føre tilsyn med virksomheten til gjenforsikringsforetak med hovedkontor på deres territorium, herunder virksomhet som utøves utenfor det nevnte territorium.

4. Vedkommende myndigheter skal særlig ha myndighet til å

a) foreta detaljerte undersøkelser om gjenforsikringsforetakets situasjon og samlede virksomhet, ved bl.a. å samle opplysninger eller kreve at det framlegges dokumenter om foretakets gjenforsikrings- og retrocesjonsvirksomhet, og å foreta undersøkelser på stedet i gjenforsikringsforetakets lokaler,

- b) treffe hensiktsmessige og nødvendige tiltak overfor gjenforsikringsforetaket, dets ansvarlige ledelse eller personer som kontrollerer foretaket, for å sikre at gjenforsikringsforetakets virksomhet alltid er i samsvar med de lover og forskrifter som gjenforsikringsforetaket skal overholde i hver medlemsstat,
- c) sikre at disse tiltakene blir gjennomført, om nødvendig ved tvangstiltak, og eventuelt ved domstolene.

Medlemsstatene kan også bestemme at vedkommende myndigheter skal kunne innhente alle opplysninger om avtaler som formidlere er i besittelse av.

Artikkel 18

Overdragelse av forsikringsportefølje

På vilkår fastsatt i nasjonal lovgivning skal hver medlemsstat gi gjenforsikringsforetak med hovedkontor på dens territorium, tillatelse til å overdra hele eller deler av forsikringsporteføljen, herunder de avtaler som er inngått i henhold til etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester, til et mottakende foretak etablert i Fellesskapet, dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten til det mottakende foretaket bekrefter, idet det tas hensyn til overdragelsen, at dette foretaket har den nødvendige solvensmargin nevnt i kapittel 3.

Avsnitt 2

Kvalifiserte eierandeler

Artikkel 19

Erverv av eiendeler

Medlemsstatene skal fastsette at enhver fysisk eller juridisk person som har til hensikt, direkte eller indirekte, å erverve en kvalifisert eierandel i et gjenforsikringsforetak, på forhånd skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten og opplyse om den forventede eierandelens størrelse. Enhver fysisk eller juridisk person skal på samme måte underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten dersom den har til hensikt å øke sin kvalifiserte eierandel slik at andelen av stemmerettene eller kapitalen vil nå eller overstige 20 %, 33 % eller 50 % eller slik at gjenforsikringsforetaket vil bli dens datterforetak.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal ha en frist på høyst tre måneder, regnet fra dagen for underretningen fastsatt i første ledd, til å komme med innvendinger mot det planlagte erverv dersom de ikke er overbevist om at personene nevnt i første ledd er egnet til å sikre en sunn og fornuftig ledelse av gjenforsikringsforetaket. Dersom vedkommende myndigheter ikke kommer med innvendinger mot det planlagte erverv, kan de fastsette en frist for gjennomføringen av det.

Artikkel 20

Erverv foretatt av finansforetak

Dersom erververen av eierandelen nevnt i artikkel 19 er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket som erververen har til hensikt å erverve en eierandel i, vil bli erververens datterforetak eller bli underlagt vedkommende erververs kontroll som et resultat av ervervet, skal vurderingen av ervervet gjøres til gjenstand for forutgående samråd som nevnt i artikkel 14.

Artikkel 21

Overdragelser

Medlemsstatene skal fastsette at enhver fysisk eller juridisk person som har til hensikt, direkte eller indirekte, å overdra en kvalifisert eierandel i et gjenforsikringsforetak, på forhånd skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten samt opplyse om størrelsen på eierandelenpersonen heretter vil inneha.

Den fysiske eller juridiske personen skal også underrette vedkommende myndigheter dersom den har til hensikt å redusere sin kvalifiserte eierandel slik at vedkommendes andel av stemmeretter eller av kapital vil bli mindre enn 20 %, 33 % eller 50 %, eller slik at gjenforsikringsforetaket vil opphøre å være dens datterforetak.

Artikkel 22

Gjenforsikringsforetakets informasjon til vedkommende myndigheter

Så snart de får kjennskap til det, skal gjenforsikringsforetak underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om alle overtakelser eller overdragelse av eierandeler i deres kapital som fører til at andelen overstiger eller faller under en av tersklene nevnt i artikkel 19 og 21.

De skal også minst en gang per år underrette vedkommende myndigheter om navnene på aksjeeiere og deltakere som har kvalifiserte eierandeler og om eierandelenes størrelse, slik

de blant annet framgår av registrerte opplysninger på den årlige generalforsamling for aksjeeiere eller deltakere, eller av opplysninger som er mottatt i henhold til bestemmelsene som gjelder for børsnoterte selskaper.

Artikkel 23

Kvalifiserte eierandeler - vedkommende myndigheters fullmakter

Medlemsstatene skal fastsette at der den innflytelse som utøves av de personer som er nevnt i artikkel 19, vil kunne være til skade for en sunn og fornuftig ledelse av gjenforsikringsforetaket, skal vedkommende myndigheter i hjemstaten kunne treffe egnede tiltak for å bringe denne situasjonen til opphør. Slike tiltak kan blant annet omfatte påbud, sanksjoner overfor ledelsen eller suspensjon av utøvelse av stemmeretter knyttet til vedkommende aksjeeieres eller deltakeres aksjer eller andeler.

Lignende tiltak skal anvendes overfor fysiske eller juridiske personer som ikke overholder plikten til å framlegge opplysninger på forhånd som fastsatt i henhold til artikkel 19. Dersom en andel blir overtatt til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg det, skal medlemsstatene, uavhengig av andre sanksjoner som måtte vedtas, enten sørge for at utøvelsen av de tilsvarende stemmerettene blir suspendert, eller at de avgitte stemmene kan kjennes ugyldige eller annulleres.

Avsnitt 3

Taushetsplikt og utveksling av opplysninger

Artikkel 24

Forpliktelse

1. Medlemsstatene skal fastsette at alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter samt revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter, skal være underlagt taushetsplikt.

I henhold til denne forpliktelse og uten at det berører saker som omfattes av strafferetten, innebærer taushetsplikten at ingen fortrolige opplysninger som mottas i embets medfør, kan gis videre til noen andre personer eller myndigheter, unntatt i en summarisk eller sammenfattet form slik at det enkelte gjenforsikringsforetak ikke kan identifiseres.

2. Når et gjenforsikringsforetak er blitt slått konkurs eller er under tvangsavvikling, kan likevel fortrolige opplysninger som ikke berører tredjemann som er involvert i forsøk på å redde

vedkommende foretak, gis videre i forbindelse med sivil- eller handelsrettslige saker.

Artikkel 25

Utteksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene

Artikkel 24 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter i medlemsstatene utveksler opplysninger i samsvar med de direktiver som får anvendelse på gjenforsikringsforetak. Disse opplysningene skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som fastsatt i artikkel 24.

Artikkel 26

Samarbeidsavtaler med tredjestater

Medlemsstatene kan inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater eller med myndigheter eller organer i tredjestater som definert i artikkel 28 nr. 1 og nr. 2, bare dersom de opplysninger som gis videre, omfattes av garantier om taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i dette avsnitt. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for vedkommende myndigheters eller organers utførelse av tilsynsoppgaver.

Der opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Artikkel 27

Bruk av fortrolige opplysninger

Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 24 og 25, kan benytte disse bare i embets medfør

- a) til å kontrollere at vilkårene for adgang til å starte gjenforsikringsvirksomhet er oppfylt og for å lette tilsyn med utøvelse av slik virksomhet, særlig med hensyn til overvåking av forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapsprosedyrer og internkontroll,
- b) til å ilegge sanksjoner,
- c) i forvaltningsklager på vedtak gjort av vedkommende myndighet, eller

d) i forbindelse med domstolsbehandling iverksatt i henhold til artikkel 53 eller i henhold til særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og i andre direktiver som er vedtatt på området forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak.

Artikkel 28

Utveksling av opplysninger med andre myndigheter

1. Artikkel 24 og 27 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det finnes flere vedkommende myndigheter der, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter og

- a) myndigheter med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,
- b) organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak samt i lignende framgangsmåter, og
- c) personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner,

under utførelsen av sine tilsynsoppgaver samt når de gir videre til organer som administrerer obligatoriske framgangsmåter for avvikling eller for garantifond, opplysninger som er nødvendige for at disse kan utføre sine oppgaver. Opplysningene som mottas av disse myndigheter, organer og personer, skal være underlagt taushetsplikten nevnt i artikkel 24.

2. Uten hensyn til artikkel 24 – 27 kan medlemsstater gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- a) de myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak og andre lignende framgangsmåter, eller
- b) de myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av regnskapene til forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, kredittinstitusjoner, investeringsforetak og andre finansinstitusjoner, eller
- c) uavhengige aktuarer i forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med slike foretak samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen til utveksling av opplysninger i første ledd, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Utvekslingen av opplysninger skal benyttes til å utføre tilsynsoppgavene nevnt i første ledd.
- b) Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er fastsatt i artikkel 24.
- c) Dersom opplysningene opprinnelig kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.

3. Uten hensyn til artikkel 24 – 37, og med det formål å styrke det finansielle systemets stabilitet, herunder integritet, kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og myndigheter eller organer som etter lovgivningen har ansvar for å påvise og etterforske overtredelser av bestemmelser i selskapsretten.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen til utveksling av opplysninger i første ledd, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) Opplysningene skal benyttes til å utføre oppgavene nevnt i første ledd.
- b) Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er fastsatt i artikkel 24.
- c) Dersom opplysningene opprinnelig kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke gis videre uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Dersom en medlemsstats myndigheter eller organer som nevnt i første ledd, i sitt arbeid med å påvise eller etterforske overtredelser, innhenter bistand fra personer som på grunn av særskilt kompetanse gis fullmakter for dette formål og som ikke er ansatt i offentlig sektor, kan adgangen til utveksling av opplysninger som omhandlet i første ledd, utvides til slike personer på de vilkår som er fastsatt i annet ledd.

Ved anvendelsen av annet ledd bokstav c) skal de myndigheter og organer som er nevnt i første ledd, underrette vedkommende myndigheter som har gitt opplysningene om navnene på og nøyaktig ansvarsområde for de personer som opplysningene skal gis videre til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om navnene på de myndigheter eller organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.

Artikkel 29

Overføring av opplysninger til sentralbanker og pengepolitiske myndigheter

Dette avsnitt skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter overfører til sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av pengepolitisk myndighet samt, der det er hensiktsmessig, til andre offentlige myndigheter som har ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer, opplysninger til bruk ved utførelsen av deres respektive oppgaver. Det skal heller ikke være til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre de opplysninger de trenger for formålene i artikkel 27, til vedkommende myndigheter.

Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt de vilkår for taushetsplikt som er omhandlet i dette avsnitt.

Artikkel 30

Oversending av opplysninger til sentralmyndigheter med ansvar for økonomisk lovgivning

Uten hensyn til artikkel 24 og 27 kan medlemsstatene, i henhold til bestemmelser fastsatt i lov, tillate at visse opplysninger oversendes til andre avdelinger hos deres sentralmyndigheter med ansvar for lovgivning om tilsyn med kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, investeringstjenester og forsikrings- eller gjenforsikringsforetak samt til kontrollører som handler etter fullmakt fra disse avdelingene.

Slike opplysninger kan imidlertid bare gis videre når det er nødvendig av hensyn til tilsynet.

Medlemsstatene skal imidlertid fastsette at opplysninger mottatt i henhold til artikkel 25 og 28 nr. 1 og opplysninger som er framskaffet ved kontroll på stedet som nevnt i artikkel 16, aldri kan viderefremmes i de tilfeller som er nevnt i denne artikkel uten etter uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som har gitt opplysningene, eller fra vedkommende myndighet i den medlemsstat der kontrollen på stedet ble foretatt.

Avsnitt 4

Revisorenes plikter

Artikkel 31

Revisorenes plikter

1. Medlemsstatene skal som minstekrav fastsette at en person som er godkjent i samsvar med direktiv 84/253/EØF⁽¹⁾, og som i et gjenforsikringsforetak utfører en oppgave som nevnt i artikkel 51 i direktiv 78/660/EØF⁽²⁾, i artikkel 37 i direktiv 83/349/EØF eller i artikkel 31 i direktiv 85/611/EØF⁽³⁾ eller enhver annen lovfestet oppgave, skal ha plikt til omgående å rapportere til vedkommende myndigheter ethvert forhold eller avgjørelse som gjelder foretaket og som vedkommende har fått kjennskap til i forbindelse med utførelsen av sin oppgave, og som kan

- a) utgjøre en vesentlig krenkelse av de lover og forskrifter som fastsetter vilkårene for tillatelse, eller som særskilt omhandler utøvelse av forsikringsforetaks eller gjenforsikringsforetaks virksomhet, eller
- b) som kan påvirke den fortsatte driften av gjenforsikringsforetaket, eller
- c) som kan føre til at regnskapene nektes godkjent, eller at det tas forbehold.

Vedkommende person skal også ha plikt til å rapportere alle forhold og beslutninger personen får kjennskap til i forbindelse med utførelsen av en oppgave som omhandlet i første ledd, i et foretak som har nære forbindelser som følge av et kontrollerende forhold med gjenforsikringsforetaket der vedkommende person utfører ovennevnte oppgave.

(¹) Åttende rådsdirektiv 84/253/EØF av 10. april 1984 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om godkjenning av personer med ansvar for lovfestet revisjon av regnskaper (EFT nr. L 126 av 12.5.1984, s. 20).

(²) Fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer (EFT nr. L 222 av 14.8.1978, s. 11). Direktivet sist endret ved direktiv 2003/51/EF.

(³) Rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) (EFT nr. L 375 av 31.12.1985, s. 3). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

2. Videreformidling av opplysninger til vedkommende myndigheter av de personer som har godkjennelse i henhold til direktiv 84/253/EØF om alle relevante forhold og beslutninger som nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal ikke anses som en overtredelse av noen restriksjon på formidling av opplysninger pålagt i henhold til avtale eller lover og forskrifter, og medfører ikke noen form for ansvar for personene.

KAPITTEL 2

Regler for forsikringstekniske avsetninger

Artikkel 32

Opprettelse av forsikringstekniske avsetninger

1. Hjemstaten skal pålegge ethvert gjenforsikringsforetak å opprette tilstrekkelige forsikringstekniske avsetninger for hele virksomheten.

Størrelsen på slike forsikringstekniske avsetninger skal fastsettes i samsvar med reglene fastsatt i direktiv 91/674/EØF. Der det er hensiktsmessig kan hjemstaten fastsette mer spesifikke regler i samsvar med artikkel 20 i direktiv 2002/83/EF.

2. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver som krever at eiendeler stilles som sikkerhet for å dekke ikke-opptjente premier og avsetninger for utestående krav dersom gjenforsikrer er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF.

3. Når hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger dekkes av krav mot gjenforsikrere som ikke har tillatelse i samsvar med dette direktiv eller forsikringsforetak som ikke har tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller 2002/83/EF, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.

Artikkel 33

Utjevningsavsetninger

1. Hjemstaten skal pålegge alle gjenforsikringsforetak som gjenforsikrer risikoer i klasse 14 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, å opprette en utjevningsavsetning for å dekke eventuelle forsikringstekniske underskudd eller krav over gjennomsnittet i vedkommende klasse i et regnskapsår.

2. Utjevningsavsetningen for kredittgjenforsikring skal beregnes i henhold til regler fastsatt av hjemstaten, i samsvar med en av de fire metodene som angis under bokstav D i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, og som skal anses som likeverdige.

3. Hjemstaten kan unnta gjenforsikringsforetak fra plikten til å opprette utjevningsavsetninger for gjenforsikring av kredittforsikringsvirksomhet når premieinntekt eller bidrag i denne klassen er under 4 % av samlet premie eller bidrag og under 2 500 000 euro.

4. Hjemstaten kan pålegge alle gjenforsikringsforetak å opprette utjevningsavsetninger for andre forsikringsklasser enn kredittgjenforsikring. Utjevningsavsetningene skal beregnes i henhold til de regler som er fastsatt av hjemstaten.

Artikkel 34

Eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak investerer de eiendeler som dekker de forsikringstekniske avsetningene og utjevningsavsetningene som nevnt i artikkel 33, i samsvar med følgende regler:

- a) Når det gjelder eiendelene, skal ta det tas hensyn til hvilken type virksomhet som utføres av et gjenforsikringsforetak, særlig til arten, omfanget og varigheten av de forventede erstatningsutbetalinger, slik at investeringenes tilstrekkelighet, likviditet, sikkerhet, kvalitet, lønnsomhet og motsvar er sikret.
- b) Gjenforsikringsforetaket skal sikre at eiendelene har en tilstrekkelig variasjon og spredning, og tillater foretaket å reagere på egnet måte på vekslende økonomiske vilkår, særlig med hensyn til utviklingen i finansmarkedene og markedene for fast eiendom eller med hensyn til store katastrofer. Foretaket skal vurdere virkningen av irregulære markedsforhold på foretakets eiendeler og skal spre eiendelene på en slik måte at denne virkningen reduseres.
- c) Investering i eiendeler som det ikke er gitt adgang til å handle med i et regulert finansmarked, skal i alle tilfeller holdes på et beskjedent nivå.
- d) Investering i finansielle derivater skal være mulig så langt de bidrar til en reduksjon av investeringsrisikoen eller legger forholdene til rette for effektiv porteføljeforvaltning. De finansielle derivatene skal verdsettes på et forsiktig grunnlag med hensyn til de underliggende eiendelene, og tas med i verdsettingen av foretakets eiendeler. Foretaket skal også unngå for stor risikoeksponering overfor en enkelt motpart og overfor andre derivattransaksjoner.

e) Eiendelene skal ha en tilstrekkelig spredning til å unngå at risikoen ikke i uforholdsmessig stor grad faller på bestemte eiendeler, utstedere eller grupper av foretak og akkumulering av risiko i porteføljen som helhet. Investeringer i eiendeler utstedt av samme utsteder eller av utsteder som tilhører samme gruppe, skal ikke eksponere foretaket for en for stor risikokonsentrasjon.

Medlemsstatene kan unnlate å anvende kravene nevnt i bokstav e) på investering i statsobligasjoner.

2. Medlemsstatene skal ikke kreve at gjenforsikringsforetak på vedkommende stats territorium investerer i bestemte kategorier av eiendeler.

3. Medlemsstatene skal ikke underlegge beslutninger om investeringer i et gjenforsikringsforetak på vedkommende medlemsstats territorium eller den investeringsansvarlige i foretaksledelsen noen som helst form for forhåndsgodkjenning eller systematisk meldeplikt.

4. Uten hensyn til nr. 1 – 3 kan hjemstaten fastsette følgende kvantitative regler for alle gjenforsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium, forutsatt at de er begrunnet ut fra et tilsynsperspektiv:

- a) Investeringer av forsikringstekniske bruttoavsetninger i andre valutaer enn de valutaer som de forsikringstekniske avsetningene er foretatt i, bør begrenses til 30 %.
- b) Investeringer av forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapirer som behandles som aksjer og obligasjoner og som det ikke tillates handel med i et regulert marked, bør begrenses til 30 %.
- c) Hjemstaten kan kreve at alle gjenforsikringsforetak ikke skal investere mer enn 5 % av sine forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapirer som behandles som aksjer, obligasjoner og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter i samme foretak, og ikke mer enn 10 % av sine samlede forsikringstekniske bruttoavsetninger i aksjer og andre omsettelige verdipapirer som behandles som aksjer, obligasjoner og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter i foretak som er medlemmer i samme gruppe.

5. Hjemstaten skal dessuten fastsette mer detaljerte regler for vilkår for bruk av utestående beløp i et spesialforetak for verdipapirisering (SPV), som eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger i henhold til denne artikkel.

KAPITTEL 3

Regler for solvensmargin og for garantifond

Avsnitt I

Solvensmarginkapital

Artikkel 35

Alminnelig regel

Medlemsstatene skal pålegge alle gjenforsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium å ha en tilstrekkelig solvensmarginkapital for hele foretakets virksomhet til enhver tid, som minst tilsvarende kravene i dette direktiv.

Artikkel 36

Elementer som er tillatt

1. Solvensmarginkapitalen skal bestå av gjenforsikringsforetakets eiendeler, fri for alle påregnelige forpliktelser, og med fradrag for eventuelle immaterielle verdier, herunder

- a) innbetalt aksjekapital, eller dersom det dreier seg om et gjensidig gjenforsikringsselskap, faktisk innbetalt garantifond, med tillegg av medlemmenes kontoer som skal oppfylle følgende kriterier:
 - i) Stiftelsesdokumentet og vedtektene skal fastsette at utbetalinger fra disse kontoene til medlemmene bare kan skje i den utstrekning dette ikke fører til at solvensmarginkapitalen faller under det nivå som kreves, eller etter foretakets oppløsning, dersom foretakets øvrige gjeld er betalt,
 - ii) når det gjelder utbetalinger nevnt i nr. i) som skjer av andre grunner enn individuelt opphør av medlemskap, skal det i stiftelsesdokumentet og i vedtektene fastsettes at vedkommende myndigheter må underrettes om dette minst en måned på forhånd og at de innenfor denne frist kan forby utbetalingen,

- iii) de relevante bestemmelsene i stiftelsesdokumentet og i vedtektene kan endres bare etter at vedkommende myndigheter har erklært at de ikke har innvendinger mot endringen, men uten at dette berører de kriterier som er nevnt i nr. i) og ii),
- b) lovfestede og frie avsetninger som verken tilsvarer inngåtte forpliktelser eller er klassifisert som utjevningsavsetninger,
- c) overført resultat etter fradrag for utbytte som skal utbetales.

2. Solvensmarginkapitalen skal reduseres med verdien av egne aksjer som eies direkte av gjenforsikringsforetaket.

For de gjenforsikringsforetak som diskonterer eller reduserer sine forsikringstekniske avsetninger innen gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring for erstatningsutbetalinger for å ta hensyn til investeringsinntekt, slik det tillates i henhold til artikkel 60 nr. 1 bokstav g) i direktiv 91/674/EØF, skal solvensmarginkapitalen reduseres med differansen mellom de udiskonterte forsikringstekniske avsetningene eller forsikringstekniske avsetninger før fradrag, slik det opplyses i notene til regnskapet, og de diskonterte eller forsikringstekniske avsetningene etter fradrag. Denne justeringen skal foretas for all risiko på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, bortsett fra for risiko på listen under klasse 1 og 2 under bokstav A i nevnte vedlegg. For andre klasser enn 1 og 2 på listen under bokstav A i nevnte vedlegg, trengs det ikke foretas noen justeringer med hensyn til diskontering av livrenter inkludert i forsikringstekniske avsetninger.

I tillegg til fradragene i første og annet ledd skal solvensmarginkapitalen reduseres med følgende elementer:

- a) Kapitalinteresser som gjenforsikringsforetaket innehar i følgende andre foretak:
 - i) Forsikringsforetak i henhold til artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 4 i direktiv 2002/83/EØF eller artikkel 1 bokstav b) i direktiv 98/78/EF,
 - ii) gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i dette direktiv eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,
 - iii) forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,

- iv) kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og nr. 5 i direktiv 2000/12/EF,
- v) investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i direktiv 93/22/EØF⁽¹⁾ og artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i direktiv 93/6/EØF⁽²⁾,
- b) hvert av følgende elementer som gjenforsikringsforetaket innehar med hensyn til de foretak som er definert under bokstav a) og som det har en kapitalinteresse i:
 - i) instrumenter nevnt i nr. 4,
 - ii) instrumenter nevnt i artikkel 27 nr. 3 i direktiv 2002/83/EØF,
 - iii) etterstilte fordringer og instrumenter nevnt i artikkel 35 og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF.

Når aksjer i andre kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap eies midlertidig som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å reorganisere og redde vedkommende foretak, kan vedkommende myndighet tillate unntak fra bestemmelsene om fradrag som nevnt i tredje ledd bokstav a) og b).

Som et alternativ til fradrag av elementene nevnt i tredje ledd bokstav a) og b) og som gjenforsikringsforetak innehar i kredittinstitusjoner, investeringsforetak og finansinstitusjoner, kan medlemsstatene tillate at deres kredittinstitusjoner gjensidig anvender metode 1, 2 eller 3 i vedlegg I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (regnskapskonsolidering) skal anvendes bare dersom vedkommende myndighet er overbevist om graden av samordnet ledelse og internkontroll med hensyn til de foretak som ville vært omfattet av konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning av solvensmarginen omhandlet i dette direktiv kan medlemsstatene fastsette at gjenforsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 98/78/EF eller utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 2002/87/EF, kan

(¹) Rådskretiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer (EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 27). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådskretiv (EF) nr. 2002/87 (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

(²) Rådskretiv 93/6/EØF av 15. mars 1993 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad (EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

unnlate å trekke fra elementene nevnt i tredje ledd bokstav a) og b) som de innehar i kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper som omfattes av utvidet tilsyn.

Med hensyn til fradrag av kapitalinteresser som nevnt i dette nummer, menes med kapitalinteresse en kapitalinteresse i henhold til artikkel 1 bokstav f) i direktiv 98/78/EF.

3. Solvensmarginkapitalen kan også bestå av:

a) Kumulative preferanseaksjer og ansvarlig lånekapital på inntil 50 % av det laveste av beløpene for solvensmarginkapitalen og solvensmarginkravet, hvorav høyst 25 % skal bestå av ansvarlig lånekapital med fast løpetid eller kumulative preferanseaksjer med fast løpetid, forutsatt at det, dersom gjenforsikringsforetaket går konkurs eller avvikles, eksisterer bindende avtaler om at ansvarlig lånekapital eller preferanseaksjer skal etterstilles alle andre kreditorers fordringer, og ikke skal tilbakebetales før all annen utestående gjeld på dette tidspunktet er gjort opp.

Ansvarlig lånekapital skal oppfylle også følgende vilkår:

- i) Bare faktisk innbetalte midler skal tas i betraktning.
- ii) For lån med fast løpetid skal den opprinnelige løpetiden være på minst fem år. Minst ett år før tilbakebetalingsdatoen skal gjenforsikringsforetaket framlegge for godkjenning for vedkommende myndigheter en plan som viser hvordan solvensmarginkapitalen vil bli opprettholdt eller brakt opp på det nivå som kreves ved forfall, med mindre den andel lånet utgjør av solvensmarginkapitalen, blir gradvis redusert i løpet av minst de fem siste årene før forfall. Vedkommende myndigheter kan gi tillatelse til tilbakebetaling av slike lån før forfall, forutsatt at anmodningen er gjort av det utstedende gjenforsikringsforetaket og at foretakets solvensmarginkapital ikke faller under det nivå som kreves.
- iii) Lån hvis løpetid ikke er fastsatt, skal kunne tilbakebetales først etter fem års varsel om oppsigelse, med mindre lånene ikke lenger anses som en del av solvensmarginkapitalen eller dersom det kreves en særlig forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter for tilbakebetaling før forfall. I sistnevnte tilfelle skal gjenforsikringsforetaket underrette vedkommende myndigheter minst seks måneder før tidspunktet for den foreslåtte tilbakebetalingen, og angi beløpet for solvensmarginkapitalen og

solvensmarginkravet både før og etter den aktuelle tilbakebetalingen. Vedkommende myndigheter skal bare tillate tilbakebetaling dersom det ikke er fare for at gjenforsikringsforetakets solvensmarginkapital vil falle under det nivå som kreves.

iv) Låneavtalen skal ikke omfatte noen klausul om at gjelden under andre, nærmere angitte omstendigheter enn avvikling av gjenforsikringsforetaket, skal betales tilbake før den avtalte forfallsdato.

v) Låneavtalen kan endres bare etter at vedkommende myndigheter har erklært at de ikke har innvendinger mot endringen.

b) Verdipapirer uten fast løpetid samt andre instrumenter, herunder andre kumulative preferanseaksjer enn dem nevnt i bokstav a), inntil 50 % av det laveste av beløpet for solvensmarginkapital og solvensmarginkravet for det samlede beløpet av slike verdipapir og ansvarlig lånekapital som nevnt i bokstav a), forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

i) de kan ikke tilbakebetales på ihendehavers initiativ eller uten forhåndsgodkjenning av vedkommende myndigheter.

ii) Emisjonsavtalen skal gi gjenforsikringsforetaket mulighet til å utsette utbetalingen av renter på lånet.

iii) Långivers fordringer på gjenforsikringsforetaket skal i sin helhet etterstilles alle ikke-etterstilte kreditorers fordringer.

iv) De dokumenter som gjelder for utstedelsen av verdipapirene, skal inneholde bestemmelser om at gjelden og de renter som ikke er utbetalt, kan gå med til å dekke tap, samtidig som gjenforsikringsforetaket kan fortsette sin virksomhet.

v) Bare faktisk innbetalte beløp skal tas i betraktning.

4. Etter en begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan solvensmarginkapitalen også bestå av:

a) Halvparten av den del av aksjekapitalen eller garantifondet som ennå ikke er innbetalt, fra det tidspunkt den innbetalte andelen utgjør 25 % av vedkommende aksjekapital eller garantifond, inntil 50 % av det laveste av beløpene for solvensmarginkapitalen og solvensmarginkravet.

b) Eventuelle krav som gjensidige selskaper innen annen forsikring enn livsforsikring eller selskaper av gjensidig type med variable bidrag har overført sine medlemmer i form av krav på tilleggsbidrag i løpet av regnskapsåret, med et beløp på inntil halvparten av differansen mellom de maksimale bidragene og de faktisk innkrevde bidragene, men underlagt en begrensning lik det minste beløpet av 50 % av solvensmarginkapital og solvensmarginkravet. Vedkommende nasjonale myndigheter skal fastsette retningslinjer som inneholder vilkår for under hvilke forhold slike tilleggsbidrag kan aksepteres.

c) Alle skjulte nettoreserver som skriver seg fra verdsetting av eiendeler, så langt slike skjulte nettoreserver ikke er av uvanlig art.

5. I tillegg og når det gjelder livsforsikringsvirksomhet kan solvensmarginkapitalen, etter begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, også bestå av:

a) Inntil 31. desember 2009, et beløp som tilsvarer 50 % av foretakets framtidige overskudd; men som ikke overstiger det minste beløpet av 25 % av solvensmarginkapitalen og solvensmarginkravet, beløpet for framtidige overskudd skal framkomme ved å multiplisere antatt årlig overskudd med en faktor som uttrykker forsikringsavtalenes gjennomsnittlige gjenstående løpetid, og faktoren som benyttes, kan ikke være større enn 6, antatt årlig overskudd skal ikke overstige det aritmetiske gjennomsnittet av oppnådde overskudd for de siste fem regnskapsår i virksomhet nevnt i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2002/83/EF.

Vedkommende myndigheter kan godta å medregne et slikt beløp i solvensmarginkapitalen bare dersom

i) det framlegges en aktuarrapport for vedkommende myndigheter som underbygger sannsynligheten for slike overskudd i framtiden, og

ii) så langt den delen av det framtidige overskuddet som kommer fra skjulte nettoreserver som nevnt i nr. 4 bokstav c), ikke allerede er tatt med i beregningen.

b) Når zillmering ikke blir anvendt, eller der den blir anvendt, men er mindre enn belastningen av anskaffelseskostnader inkludert i premien, forskjellen mellom en premieavsetning som ikke er zillmert eller er delvis zillmert og en premieavsetning som er zillmert tilsvarende belastningen av anskaffelseskostnadene inkludert i premien, men dette beløp kan ikke overskride 3,5 % av summen av differansene mellom de relevante forsikringssummene i livsforsikringsvirksomhet og premieavsetningene for alle avtaler der zillmering er mulig, og forskjellen skal

eventuelt reduseres med beløpet for ikke-avskrevne anskaffelseskostnader oppført som en eiendel.

6. Endringer av nr. 1-5 i denne artikkel for å ta hensyn til utvikling som berettiger en teknisk tilpasning av de elementene som kan godkjennes og inngå i solvensmarginkapitalen, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 55 nr. 2.

Avsnitt 2

Solvensmarginkrav

Artikkel 37

Solvensmarginkrav for gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring

1. Solvensmarginkravet skal fastsettes enten på grunnlag av det årlige beløpet for premier eller bidrag, eller på grunnlag av gjennomsnittlig fordringsbyrde i de siste tre regnskapsårene.

Når det gjelder gjenforsikringsforetak som i hovedsak bare dekker en eller flere av områdene kredittrisiko, stormrisiko, haglrisiko eller frostrisiko, skal imidlertid de siste sju årene benyttes som referanseperiode for gjennomsnittlig fordringsbyrde.

2. Med forbehold for artikkel 40 skal beløpet for solvensmarginkravet fastsettes som det høyeste beløpet av de to resultatene fastsatt i nr. 3 og 4 i denne artikkel.

3. Premiegrunlaget skal beregnes ved hjelp av det høyeste beløpet av tegnede bruttopremier eller bruttobidrag som beregnet nedenfor, og opptjente bruttopremier eller bruttobidrag.

Premier eller bidrag for klasse 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, skal økes med 50 %.

Premier eller bidrag for andre klasser enn 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF kan økes med inntil 50 % for særlige typer gjenforsikringsvirksomhet eller avtale typer for å ta hensyn til særpreget til disse typene virksomhet eller avtaler, i samsvar med framgangsmåten i artikkel 55 nr. 2 i dette direktiv. Premiene eller bidragene, herunder avgifter som avhenger av premier eller bidrag, fra all gjenforsikringsvirksomhet i det siste regnskapsåret, skal summeres.

Fra denne summen trekkes det samlede beløp for premier eller bidrag som er annullert i løpet av siste regnskapsår samt det samlede skatte- og avgiftsbeløp som gjelder de premier eller bidrag som inngår i den samlede summen.

Etter at det beløp som framkommer på denne måten, er delt i to, der den første delen går opp til 50 000 000 euro, og den andre utgjør det overskytende, skal henholdsvis 18 % og 16 % av disse delene beregnes og legges sammen.

Summen som framkommer, skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som gjenforsikringsforetaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved retrocesjon og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46, også komme til fradrag som retrocesjon.

Etter godkjenning fra vedkommende myndigheter kan statistiske metoder også benyttes til å fordele premiene eller bidragene.

4. Grunnlaget for erstatningsutbetalingene skal beregnes som følger, og når det gjelder klassene 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EEC, benyttes erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp økt med 50 %.

Erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp for andre klasser enn 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF kan økes med inntil 50 % for særlige typer gjenforsikringsvirksomhet eller avtaletyper for å ta hensyn til disse særpreget til disse typene virksomhets eller avtaler, i samsvar med framgangsmåten i artikkel 55 nr. 2 i dette direktiv.

Beløpene for betalte erstatninger, uten fradrag for erstatningsutbetalinger som bæres av retrocesjonarer i de periodene som angis i nr. 1, skal summeres.

Til denne summen skal det legges beløpet for avsetninger til erstatningsutbetalinger som er fastslått ved avslutningen av det siste regnskapsåret.

Fra denne summen skal det trekkes inndrevne beløp som har skjedd i løpet av periodene som er nærmere angitt i nr. 1.

Fra den resterende summen skal det trekkes beløpet for avsetninger for erstatningsutbetalinger som er fastslått ved begynnelsen av det andre regnskapsåret før det siste regnskapsåret det foreligger regnskaper for. Dersom referanseperioden i nr. 1 er lik sju år, skal beløpet for avsetninger for erstatningsutbetalinger som er fastslått ved begynnelsen av det sjette regnskapsåret før det siste regnskapsåret det foreligger regnskaper for, trekkes fra.

En tredel eller en sjudel, avhengig av referanseperioden i henhold til nr. 1, av det beløp som framkommer på denne måten, skal deles i to deler, der den første delen går opp til 35 000 000 euro, og den andre utgjør det overskytende, og

henholdsvis 26 % og 23 % av disse delene skal beregnes og legges sammen.

Summen som framkommer, skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved retrocesjon og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter en begrunnet søknad fra gjenforsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46, også komme til fradrag som retrocesjon.

Etter godkjenning fra vedkommende myndigheter kan statistiske metoder også benyttes til å fordele erstatningsutbetalinger, avsetninger og inndrevne beløp.

5. Dersom solvensmarginkravet beregnet i nr. 2, 3 og 4 er lavere enn solvensmarginkravet året før, skal solvensmarginkravet være minst lik solvensmarginkravet for året før, multiplisert med forholdstallet mellom beløpet for forsikringstekniske avsetninger for erstatningsutbetalinger ved utgangen av siste regnskapsår og beløpet for forsikringstekniske avsetninger for erstatningsutbetalinger ved inngangen av siste regnskapsår. I disse beregningene skal forsikringstekniske avsetninger beregnes med fradrag for retrocesjon, men forholdstallet kan ikke i noen tilfeller være større enn 1.

6. De brøker som anvendes på de deler som er nevnt i nr. 3 femte ledd og nr. 4 sjuende ledd, skal hver for seg reduseres til en tredel i tilfeller av gjenforsikring av sykeforsikring praktisert på et tilsvarende forsikringsteknisk grunnlag som livsforsikring dersom

- de betalte premiene blir beregnet på grunnlag av sykdomsfrekvenstabeller i samsvar med den matematiske metoden som anvendes i forsikring,
- det opprettes en avsetning for stigende alder,
- det kreves inn en tilleggspremie for å opprette en sikkerhetsmargin på et egnet beløp,
- forsikringsforetaket kan annullere avtalen senest før utgangen av det tredje forsikringsåret,
- avtalen gir mulighet for å øke premiene eller redusere utbetalingene også for løpende avtaler.

Artikkel 38

Solvensmarginkrav for virksomhet innen gjenforsikring av livsforsikring

1. Solvensmarginkrav for virksomhet innen gjenforsikring av livsforsikring skal fastsettes i samsvar med artikkel 37.

2. Uten hensyn til nr. 1 i denne artikkel kan hjemstaten bestemme at for gjenforsikring av forsikringsklasser som omfattes av artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2002/83/EF knyttet til investeringsfond eller avtaler med rett til bonus samt for de typer virksomhet som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b), artikkel 2 nr. 2 bokstav b), c), d) og e) i direktiv 2002/83/EF, skal solvensmarginkravet fastsettes i samsvar med artikkel 28 i direktiv 2002/83/EF.

Artikkel 39

Solvensmarginkrav for gjenforsikringsforetak som samtidig utøver virksomhet innen gjenforsikring av livsforsikring og annen gjenforsikring enn livsforsikring

1. Hjemstaten skal kreve at alle gjenforsikringsforetak som samtidig utøver virksomhet innen både gjenforsikring av livsforsikring og gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring, skal ha en solvensmarginkapital som dekker den samlede summen av solvensmarginkravene for gjenforsikring av livsforsikring og gjenforsikring av annen forsikring enn livsforsikring, som skal fastsettes i samsvar med henholdsvis artikkel 37 og 38.

2. Dersom solvensmarginkapitalen ikke kommer opp på det nivået som kreves i nr. 1 i denne artikkel, skal vedkommende myndigheter treffe de tiltak som er fastsatt i artikkel 42 og 43.

Avsnitt 3

Garantifond

Artikkel 40

Garantifondets beløp

1. En tredel av solvensmarginkravet som angitt i artikkel 37, 38 og 39 skal utgjøre garantifondet. Dette fondet skal bestå av elementene på listen i artikkel 36 nr. 1, nr. 2 og nr. 3, og med samtykke fra vedkommende myndighet i hjemstaten, elementene nevnt i artikkel 36 nr. 4 bokstav c).

2. Garantifondet skal være på minst 3 000 000 euro.

En medlemsstat kan bestemme at når det gjelder egenforsikringsforetak for gjenforsikring, skal garantifondet ikke være mindre 1 000 000 euro.

Artikkel 41

Revisjon av garantifondets beløp

1. Beløpet i euro som fastsatt i artikkel 40 nr. 2, skal revideres årlig, første gang 10. desember 2007, for å ta hensyn

til endringer i den europeiske konsumprisindeksen for alle medlemsstater som offentliggjøres av Eurostat.

Beløpet skal justeres automatisk ved at grunnbeløpet i euro økes med den prosentvise endringen i nevnte indeks i tidsrommet mellom ikrafttredelsen av dette direktiv og revisjonsdatoen, og avrundes oppover til nærmeste 100 000 euro.

Dersom den prosentvise endringen siden forrige justering er mindre enn 5 %, skal ingen justering foretas.

2. Kommissjonen skal hvert år underrette Europaparlamentet og Rådet om revisjonen og de justerte beløpene nevnt i nr. 1.

KAPITTEL 4

Gjenforsikringsforetak i vanskeligheter eller som opptrer regelstridig og tilbakekalling av tillatelse

Artikkel 42

Gjenforsikringsforetak i vanskeligheter

1. Dersom et gjenforsikringsforetak ikke overholder bestemmelsene i artikkel 32, kan vedkommende myndighet i hjemstaten forby den frie råderett over foretakets eiendeler, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i vertsstatene om dette.

2. Med henblikk på å gjenopprette den finansielle situasjonen til et gjenforsikringsforetak der solvensmarginen har falt under minimumskravet i artikkel 37, 38 og 39, skal vedkommende myndighet i hjemstaten kreve at en plan for økonomisk gjenreisning av foretakets finansielle situasjon framlegges for godkjenning.

Dersom vedkommende myndighet mener at gjenforsikringsforetakets økonomiske stilling vil svekkes ytterligere, kan den i unntakstilfeller også begrense eller forby gjenforsikringsforetakets frie råderett over sine eiendeler. Vedkommende myndighet skal i så fall underrette myndighetene i andre medlemsstater på hvis territorium gjenforsikringsforetaket utøver virksomhet, om de tiltak som er truffet, og disse myndighetene skal på anmodning fra førstnevnte myndighet treffe de samme tiltak.

3. Dersom solvensmarginen faller under de grensene for garantifond som er fastsatt i artikkel 40, skal vedkommende myndighet i hjemstaten kreve at gjenforsikringsforetaket framlegger en kortsiktig finansieringsplan for godkjenning.

Vedkommende myndighet kan også begrense eller forby gjenforsikringsforetakets frie råderett over sine eiendeler. Vedkommende myndighet skal underrette myndighetene i alle de andre medlemsstatene, og disse myndighetene skal på anmodning fra førstnevnte myndighet treffe de samme tiltak.

4. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for at den i tilfeller som nevnt i nr. 1, 2 og 3 og i samsvar med nasjonal lovgivning, kan forby den frie råderett over eiendeler som befinner seg på dens territorium, på anmodning fra gjenforsikringsforetakets hjemstat, som skal angi de eiendeler som bør omfattes av tiltakene.

Artikkel 43

Finansiell saneringsplan

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å kreve en finansiell saneringsplan for de gjenforsikringsforetak der vedkommende myndigheter anser at de forpliktelser som følger av gjenforsikringsavtaler, ikke vil kunne overholdes.

2. Den finansielle saneringsplanen skal omfatte minst følgende opplysninger eller bevis for de neste tre regnskapsår om

- a) anslåtte administrasjonskostnader, særlig løpende alminnelige kostnader og provisjoner,
- b) en plan med detaljerte anslag over inntekter og utgifter for mottatt og avgitt gjenforsikring,
- c) en prognose over balansen,
- d) et anslag over de økonomiske midler som er ment å dekke inngåtte forpliktelser og solvensmarginkravet,
- e) den alminnelige politikken når det gjelder retrocesjon.

3. Dersom den økonomiske situasjonen til gjenforsikringsforetaket svekkes og gjenforsikringsforetakets evne til å overholde sine avtalemessige forpliktelser er truet, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter har

fullmakt til å pålegge gjenforsikringsforetak å ha et høyere solvensmarginkrav for å sikre at gjenforsikringsforetaket vil kunne oppfylle solvenskravene i nærmeste framtid. Nivået på dette høyere solvensmarginkravet skal fastsettes ut fra en finansiell saneringsplan som nevnt i nr. 1.

4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å nedjustere verdien av alle elementer som kan inngå i solvensmarginkapitalen, særlig der det har vært en betydelig endring i markedsværdien til disse elementene siden utgangen av siste regnskapsår.

5. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter, på grunnlag av retrocesjon, har fullmakt til å begrense reduksjonen av det solvensmarginkrav som er fastsatt i samsvar med artikkel 37, 38 og 39 dersom

- a) retrocesjonsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,
- b) det foreligger bare en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til retrocesjonsavtalene.

6. Dersom vedkommende myndigheter har framsatt krav om en finansiell saneringsplan for gjenforsikringsforetaket i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, skal de ikke utstede en bekreftelse i samsvar med artikkel 18 så lenge de anser at de forpliktelser som følger av gjenforsikringsavtaler, ikke vil kunne overholdes, i henhold til nr. 1.

Artikkel 44

Tilbakekalling av tillatelse

1. Tillatelse som er gitt til et gjenforsikringsforetak av vedkommende myndighet i vedkommende foretaks hjemstat, kan tilbakekalles av samme myndighet dersom foretaket

- a) ikke benytter seg av nevnte tillatelse innen tolv måneder, uttrykkelig gir avkall på tillatelsen eller ikke utøver nevnte virksomhet i mer enn seks måneder, med mindre vedkommende medlemsstat har fastsatt bestemmelser om at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
- b) ikke lenger oppfyller vilkårene for adgang til å utøve gjenforsikringsvirksomhet,
- c) ikke har vært i stand til å treffe de tiltak som er fastsatt i gjenreisningsplanen eller finansieringsplanen nevnt i artikkel 42 innenfor de pålagte frister,

d) grovt misligholder sine forpliktelser i henhold til de regler foretaket er underlagt.

Dersom tillatelsen tilbakekalles eller bortfaller, skal vedkommende myndighet i hjemstaten underrette vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene om det, og de skal treffe egnede tiltak for å hindre at gjenforsikringsforetaket

begynner ny virksomhet på vedkommende medlemsstats territorium, enten i henhold til etableringsadgangen eller til adgangen til å yte tjenester.

2. Ethvert vedtak om å tilbakekalle en tillatelse skal være klart begrunnet, og skal meddeles det berørte gjenforsikringsforetaket.

AVDELING IV

BESTEMMELSER OM GJENFORSIKRING MED BEGRENSET RISIKOOVERFØRING OG OM SPESIALFORETAK FOR VERDIPAPIRISERING (SPV)

Artikkel 45

Gjenforsikring med begrenset risikooverføring

1. Hjemstaten kan fastsette særlige bestemmelser om utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring når det gjelder

- obligatoriske vilkår som skal inkluderes i alle inngåtte avtaler,
- gode administrasjons- og regnskapsprosedyrer, tilstrekkelig internkontroll og krav til risikohåndtering,
- krav til regnskap og til opplysninger for tilsyn og statistikk,
- etablering av forsikringstekniske avsetninger for å sikre at de er tilstrekkelige, pålitelige og objektive,
- investering av eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger for å sikre at de tar hensyn til hvilken type virksomhet som utføres av gjenforsikringsforetaket, særlig til arten, omfanget og varigheten av de forventede erstatningsutbetalinger, slik at eiendelenes tilstrekkelighet, likviditet, sikkerhet, lønnsomhet og motsvar er sikret,
- regler som gjelder solvensmarginkapitalen, solvensmarginkravet og minstepørrelsen på garantifond som gjenforsikringsforetaket skal opprettholde i henhold til gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring.

2. Med hensyn til innsyn skal medlemsstatene omgående oversende Kommisjonen teksten til eventuelle tiltak som fastsettes i vedkommende medlemsstats nasjonale lovgivning i henhold til nr. 1.

Artikkel 46

Spesialforetak for verdipapirisering (SPV)

1. I de tilfeller der en medlemsstat tillater at det etableres et spesialforetak for verdipapirisering (SPV) i henhold til dette direktiv på vedkommende medlemsstats territorium, skal medlemsstaten kreve forutgående offisiell tillatelse for spesialforetaket.

2. Medlemsstaten der spesialforetaket for verdipapirisering blir etablert, skal fastsette under hvilke vilkår virksomheten til et slikt foretak skal utøves. Medlemsstatene skal særlig fastsette regler for

- tillatelsens virkeområde,
- obligatoriske vilkår som skal inkluderes i alle inngåtte avtaler,
- god vandel og egnet faglig kompetanse hos de personer som driver spesialforetaket,
- passende og egnede krav til aksjeeiere eller medlemmer som innehar en kvalifisert eierandel i spesialforetaket for verdipapirisering,
- gode administrasjons- og regnskapsprosedyrer, tilstrekkelig internkontroll og krav til risikohåndtering,

- krav til regnskap og til opplysninger for tilsyn og statistikk,
- krav til solvens i spesialforetak for verdipapirisering (SPV).

3. Med hensyn til innsyn skal medlemsstatene omgående oversende Kommisjonen teksten til eventuelle tiltak som fastsettes i vedkommende medlemsstats nasjonale lovgivning i henhold til nr. 2.

AVDELING V

BESTEMMELSER OM ETABLERINGSADGANG OG ADGANG TIL Å YTE TJENESTER

Artikkel 47

Gjenforsikringsforetak som ikke overholder lovbestemmelsene

1. Dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten slår fast at et gjenforsikringsforetak som har en filial eller som utøver virksomhet i henhold til adgangen til å yte tjenester på vedkommende medlemsstats territorium, ikke overholder de nasjonale regler som får anvendelse på foretaket i vedkommende medlemsstat, skal de kreve at gjenforsikringsforetaket bringer den regelstridige opptreden til opphør. Vedkommende myndigheter skal samtidig underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om sine funn.

Dersom gjenforsikringsforetaket, til tross for tiltak truffet av vedkommende myndigheter i hjemstaten eller fordi slike tiltak viser seg å være utilstrekkelige, fortsetter å overtre gjeldende lovbestemmelser i vertsstaten, kan sistnevnte medlemsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i hjemstaten, treffe hensiktsmessige tiltak for å hindre eller iverksette sanksjoner mot ytterligere overtredelser, herunder og i den utstrekning

det er strengt nødvendig, hindre at gjenforsikringsforetaket fortsatt inngår nye gjenforsikringsavtaler på vedkommende medlemsstats territorium. Medlemsstatene skal påse at det på deres territorium er mulig å bekjentgjøre de nødvendige juridiske dokumenter for slike tiltak mot gjenforsikringsforetak.

2. Alle tiltak som treffes i henhold til nr. 1 og som medfører sanksjoner mot eller restriksjoner på adgangen til å utøve gjenforsikringsvirksomhet, skal være behørig begrunnet og meddeles det berørte gjenforsikringsforetaket.

Artikkel 48

Avvikling

Dersom et gjenforsikringsforetak blir avvirket, skal forpliktelser som følger av avtaler tegnet gjennom en filial eller etter adgangen til å yte tjenester, oppfylles på samme måte som forpliktelsene som følger av vedkommende foretaks øvrige gjenforsikringsavtaler.

AVDELING VI

GJENFORSIKRINGSFORETAK MED HOVEDKONTOR UTENFOR FELLESSKAPET SOM UTØVER GJENFORSIKRINGSVIRKSOMHET INNENFOR FELLESSKAPET

Artikkel 49

Prinsipp og vilkår for utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet

Medlemsstatene skal ikke anvende bestemmelser overfor gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet og som etablerer eller utøver gjenforsikringsvirksomhet på deres territorium som fører til en gunstigere behandling av disse foretakene enn av de gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor på deres territorium.

Artikkel 50

Avtaler med tredjestater

1. Kommisjonen kan framlegge forslag for Rådet om forhandlinger med én eller flere tredjestater om avtaler om metodene for å føre tilsyn med

- a) gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i en tredjestat, og utøver gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet,

b) gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i Fellesskapet, og utøver gjenforsikringsvirksomhet på en tredjestats territorium.

2. Avtalene nevnt i nr. 1 skal særlig søke å sikre, med forbehold om likeverdige tilsynsregler, effektiv markedsadgang for gjenforsikringsforetak på territoriet til hver av avtalepartene og legge til rette for gjensidig godkjenning av tilsynsregler og -praksis når det gjelder gjenforsikring. De skal også søke å sikre at

a) vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan framskaffe de opplysninger som er nødvendige for tilsyn med gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor i

Fellesskapet og som utøver virksomhet på territoriet til berørte tredjestater,

b) vedkommende myndigheter i tredjestater kan framskaffe de opplysninger som er nødvendige for tilsyn med gjenforsikringsforetak som har sitt hovedkontor på deres territorium og som utøver virksomhet i Fellesskapet.

3. Uten at traktatens artikkel 300 nr. 1 og nr. 2 berøres skal Kommisjonen, med bistand fra Den europeiske komité for forsikring og tjenestepensjoner, gjennomgå resultatet av forhandlingene nevnt i nr. 1 i denne artikkel og den situasjonen som følger av det.

AVDELING VII

DATTERFORETAK AV MORFORETAK SOM ER UNDERLAGT EN TREDJESTATS LOVGIVNING OG SLIKE MORFORETAKS ERVERV AV ANDELER

Artikkel 51

Informasjon fra medlemsstatene til Kommisjonen

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene

a) om enhver tillatelse som gis et direkte eller indirekte datterforetak av ett eller flere morforetak som er underlagt en tredjestats lovgivning,

b) når et slikt morforetak erverver en andel i et gjenforsikringsforetak i Fellesskapet slik at sistnevnte foretak blir dets datterforetak.

Når en tillatelse som nevnt i bokstav a) gis til et direkte eller indirekte datterforetak av ett eller flere morforetak som er underlagt en tredjestats lovgivning, skal gruppens struktur spesifiseres i den underretning som vedkommende myndigheter oversender Kommisjonen.

Artikkel 52

Tredjestaters behandling av gjenforsikringsforetak i Fellesskapet

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om generelle vanskeligheter som gjenforsikringsforetak i

Fellesskapet møter ved etablering og utøvelse av sin virksomhet i en tredjestat.

2. Kommisjonen skal med jevne mellomrom utarbeide en rapport om behandlingen som gjenforsikringsforetak i Fellesskapet gis i tredjestater henhold til nr. 3 ved deres etablering, erverv av andeler i gjenforsikringsforetak i tredjestater, utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet gjennom de etablerte foretak og ytelse av gjenforsikringstjenester på tvers av landegrensene fra Fellesskapet til tredjestater. Kommisjonen skal oversende rapportene til Rådet, eventuelt sammen med egnede forslag eller anbefalinger.

3. Dersom Kommisjonen, enten på grunnlag av de rapporter som er nevnt i nr. 2, eller på grunnlag av andre opplysninger, kommer til at en tredjestat ikke gir gjenforsikringsforetak i Fellesskapet reell markedsadgang, kan Kommisjonen framlegge anbefalinger for Rådet om et egnet mandat til å forhandle om bedre markedsadgang for gjenforsikringsforetak i Fellesskapet.

4. Tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, skal være i samsvar med Fellesskapets forpliktelser i henhold til internasjonale avtaler, særlig avtaler inngått innenfor Verdens handelsorganisasjon (WTO).

AVDELING VIII
ANDRE BESTEMMELSER

Artikkel 53

Klageadgang

Medlemsstatene skal påse at beslutninger som treffes om et gjenforsikringsforetak i henhold til lover og forskrifter for gjennomføringen av dette direktiv, er gjenstand for klageadgang.

Artikkel 54

Samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen

1. Medlemsstatene skal samarbeide for å lette tilsynet med gjenforsikringsvirksomhet innen Fellesskapet og anvendelsen av dette direktiv.
2. Kommisjonen og vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal ha et nært samarbeid for å lette tilsynet med gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet og for å undersøke eventuelle vanskeligheter som kan oppstå ved gjennomføringen av dette direktiv.

Artikkel 55

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske komité for forsikring og tjenestepensjoner.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF til anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i nevnte beslutnings artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 56

Gjennomføringstiltak

Følgende tiltak for gjennomføring av dette direktiv skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 55 nr. 2:

- a) Utvidelse av listen over juridiske former som er fastsatt i vedlegg I,
- b) klarlegging av hvilke elementer som inngår i solvensmarginen og som er angitt på listen i artikkel 36, for å ta hensyn til opprettelsen av nye finansielle instrumenter,
- c) en økning på opptil 50 % for premiebeløp eller erstatningsutbetalinger som benyttes for beregning av solvensmarginkravet som fastsatt i artikkel 37 nr. 3 og nr. 4, i andre klasser enn klasse 11, 12 og 13 på listen under bokstav A i vedlegget til direktiv 73/239/EØF, for særlige gjenforsikringsvirksomheter eller avtaletyper, for å ta hensyn til særpreget til disse typene virksomhet eller avtaler ,
- d) endring av minstegarantifondet som fastsatt i artikkel 40 nr. 2, for å ta hensyn til den økonomiske og finansielle utviklingen,
- e) avklaring av definisjonene i artikkel 2 for å sikre en ensartet anvendelse av dette direktiv i hele Fellesskapet.

AVDELING IX
ENDRING AV GJELDENE DIREKTIVER

Artikkel 57

Endringer av direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 12a skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Vedkommende myndigheter i andre berørte medlemsstater skal rådspørres før det gis tillatelse til et

foretak innen annen forsikring enn livsforsikring som er

- a) et datterforetak til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller
- b) et datterforetak til morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller

c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.

2. Vedkommende myndigheter i en berørt medlemsstat som har ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak, skal rådspørres før det gis tillatelse til et foretak innen annen forsikring enn livsforsikring som er

a) et datterforetak til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller

b) et datterforetak til morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller

c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.»

2. I artikkel 13 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Forsikringsforetakets hjemstat kan ikke nekte å godkjenne en gjenforsikringsavtale inngått av forsikringsforetaket med et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring(*) eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring(**) av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsikringsforetaks eller forsikringsforetaks økonomiske soliditet.

(*) EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.

(**) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).»

3. I artikkel 15 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. Hjemstaten skal kreve av alle forsikringsforetak at forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger som nevnt i artikkel 15a i dette direktiv dekkes av motsvarende eiendeler, i samsvar med artikkel 6 i direktiv 88/357/EØF. Når det gjelder risikoer innenfor Fellesskapet, skal disse eiendelene befinne seg innenfor Fellesskapet. Medlemsstatene kan ikke kreve at forsikringsforetak plasserer sine eiendeler i en bestemt medlemsstat.

Hjemstaten kan likevel tillate lempninger i reglene om plassering av eiendeler.

3. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver for etablering av forsikringstekniske avsetninger som krever at eiendeler stilles som sikkerhet for å dekke gjenforsikrers ikke-opptjente premier og avsetninger for utestående krav, dersom gjenforsikrer er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller direktiv 2002/83/EF.

Når hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger skal dekkes av krav mot en gjenforsikrer som verken er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med dette direktiv eller direktiv 2002/83/EF, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.»

4. I artikkel 16 nr. 2 gjøres følgende endringer:

a) Første ledd bokstav a) skal lyde:

«b) avsetninger (lovfestede og frie avsetninger) som verken tilsvarer inngåtte forpliktelser eller er klassifisert som utjevningsavsetninger,»

b) I fjerde ledd skal innledende del og bokstav a) lyde:

«Solvensmarginkapitalen skal også reduseres med følgende elementer:

a) Kapitalinteresser som forsikringsforetaket har i

– forsikringsforetak i henhold til artikkel 6 i dette direktiv, artikkel 4 i direktiv 2002/83/EF eller artikkel 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF,

– gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,

– forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,

- kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og nr. 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF,
- investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i rådsdirektiv 93/22/EØF og artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i rådsdirektiv 93/6/EØF.»

5. I artikkel 16a gjøres følgende endringer:

a) I artikkel 3 skal sjuende ledd lyde:

«Summen som framkommer, skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke etter fradrag for beløp som kan dekkes ved gjenforsikring og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som kan inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»

b) I artikkel 4 skal sjuende ledd lyde:

«Summen som framkommer, skal multipliseres med forholdstallet for summen for de tre siste regnskapsår mellom de erstatningsutbetalingene som foretaket fortsatt skal dekke, etter fradrag for beløp som kan dekkes ved gjenforsikring og brutto erstatningsutbetalinger, men dette forholdstallet kan ikke i noe tilfelle være under 50 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»

6. Ny artikkel 17b skal lyde:

«Artikkel 17b

1. Hver medlemsstat skal pålegge forsikringsforetak med hovedkontor på vedkommende medlemsstats territorium som utøver gjenforsikringsvirksomhet, for sin samlede

virksomhet å etablere et minstegarantifond i samsvar med artikkel 40 i direktiv 2005/68/EF, der et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 10 % av de samlede premiene,
- b) innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 50 000 000 euro,
- c) de forsikringstekniske avsetningene fra foretakets avgitte gjenforsikringer overstiger 10 % av foretakets samlede forsikringstekniske avsetninger.

2. Hver medlemsstat kan velge å anvende bestemmelsene i artikkel 34 i direktiv 2005/68/EF på forsikringsforetak som nevnt i nr. 1 i denne artikkel, og som har hovedkontor på medlemsstatens territorium med hensyn til foretakenes virksomhet innen mottatt gjenforsikring, når et av vilkårene i nr. 1 er oppfylt.

I så fall skal den relevante medlemsstat kreve at alle eiendeler som benyttes av forsikringsforetaket til å dekke de forsikringstekniske avsetningene som svarer til foretakets mottatte gjenforsikringer, er avgrenset, administrert og organisert separat fra forsikringsforetakets virksomhet innen direkte forsikring, uten noen mulighet for en overføring. I et slikt tilfelle, og bare i den utstrekning det gjelder virksomheten innen mottatt gjenforsikring, skal forsikringsforetak ikke være underlagt bestemmelsene i artikkel 20, 21 og 22 i direktiv 92/49/EØF(*) og vedlegg I til direktiv 88/357/EØF.

Hver medlemsstat skal sørge for at vedkommende myndigheter kontrollerer atskillelsen angitt i annet ledd.

3. Dersom Kommisjonen, i henhold til artikkel 56 bokstav c) i direktiv 2005/68/EF, beslutter å øke de beløp som benyttes til beregning av solvensmarginkravet som fastsatt i artikkel 37 nr. 3 og nr. 4 i nevnte direktiv, skal alle medlemsstater anvende bestemmelsene i artikkel 35-39 i nevnte direktiv på de forsikringsforetak som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel når det gjelder foretakenes avgitte gjenforsikringsvirksomhet.»

(*) Rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring) (EFT nr. L 228 av 11.8.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

7. I artikkel 20a skal nr. 4 lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å minske reduksjonen, på grunnlag av gjenforsikring, til den solvensmargin som er fastsatt i samsvar med artikkel 16a dersom

- a) gjenforsikringsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,
- b) det er bare en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til gjenforsikringsavtalene.»

*Artikkel 58***Endringer av direktiv 92/49/EØF**

I direktiv 92/49/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 15 skal nr. 1a lyde:

«1a. Dersom erververen av eierandelen nevnt i nr. 1 i denne artikkel er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket som erververen har til hensikt å erverve en eierandel i, vil bli erververens datterforetak eller underlagt vedkommende erververs kontroll som et resultat av ervervet, skal vurderingen av ervervet gjøres til gjenstand for forutgående samråd som er nevnt i artikkel 12a) i direktiv 73/239/EØF.»

2. I artikkel 16 skal nr. 4, 5 og 5a lyde:

«4. Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 1 eller nr. 2, kan benytte dem bare i embets medfør

- til å kontrollere at vilkårene for adgang til å utøve forsikringsvirksomhet er oppfylt og til å lette tilsynet med utøvelsen av slik virksomhet, særlig når det gjelder tilsynet med forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapprosedyrer og internkontroll,
- til å ilegge sanksjoner,
- i en forvaltningsklage på vedtak gjort av vedkommende myndighet, eller

- i forbindelse med domstolsbehandling iverksatt i henhold til artikkel 56 eller i henhold til særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og i andre direktiver som er vedtatt på området forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak.

5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det finnes flere vedkommende myndigheter der, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter og

- myndigheter med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,

- organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak samt i lignende framgangsmåter, og

- personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner,

under utførelsen av deres tilsynsoppgaver samt når de gir videre til organer som administrerer obligatoriske framgangsmåter for avvikling eller for garantifond, opplysninger som er nødvendige for at disse kan utføre sine oppgaver. Opplysningene som mottas av disse myndigheter, organer og personer, skal være underlagt taushetsplikten nevnt i nr. 1.

6. Uten hensyn til nr. 1-4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak og ved andre lignende framgangsmåter, eller

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av forsikringsforetaks, gjenforsikringsforetaks, kredittinstitusjoners, investeringsforetaks og andre finansinstitusjoners regnskaper, eller

- uavhengige aktuarer i forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med disse foretakene samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen i første ledd til utveksling av opplysninger, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- Opplysningene skal benyttes til å utføre tilsynsoppgavene som nevnt i første ledd.
- Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.
- Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke viderefremmes uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som gav opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.»

3. I artikkel 21 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Innledningen skal lyde:

«1. Hjemstaten kan ikke tillate at forsikringsforetak dekker sine forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger med andre eiendeler enn eiendeler i følgende kategorier:»

b) I del B skal bokstav f) lyde:

«f) fordringer på gjenforsikrere, herunder gjenforsikreres andeler av forsikringstekniske avsetninger, og fordringer på spesialforetak for verdipapirisering (SPV) som nevnt i artikkel 46 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring(*).

(*) EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

c) I del C skal tredje ledd lyde:

«At eiendeler eller kategorier av eiendeler er tatt med på listen over eiendeler i første ledd, skal ikke innebære at alle disse eiendelene uten videre tillates som dekning for forsikringstekniske avsetninger. Hjemstaten skal fastsette mer detaljerte regler for under hvilke vilkår de tillatte eiendelene kan benyttes.»

4. I artikkel 22 nr. 1 skal innledningen lyde:

«1. Når det gjelder eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger og utjevningsavsetninger, skal hjemstaten kreve at det enkelte forsikringsforetak ikke investerer mer enn ».

Artikkel 59

Endringer av direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF gjøres følgende endringer:

1. Ny tittel skal lyde:

«Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikrings- og gjenforsikringsforetak som er del av en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe.»

2. I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav c), i), j) og k) skal lyde:

«c) «gjenforsikringsforetak» et foretak som har fått offisiell tillatelse i samsvar med artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring(*),

(*) EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

«i) «forsikringsholdingselskap» et morforetak som har som hovedvirksomhet å erverve og eie kapitalinteresser i datterforetak når disse datterforetakene utelukkende eller hovedsakelig er forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat, og når minst ett av disse datterforetakene er et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som ikke er et blandet finansielt holdingselskap i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern(*),

j) «blandet forsikringsholdingselskap» et morforetak som ikke er et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat, et gjenforsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, et forsikringsholdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap i henhold til direktiv 2002/87/EF,

som omfatter minst ett forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak blant sine datterforetak.

k) «vedkommende myndigheter» de nasjonale myndigheter som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.

(*) EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).»

b) Ny bokstav l) tilføyes:

«l) «gjenforsikringsforetak i en tredjestat» et foretak som ville kreve tillatelse i samsvar med artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF dersom det hadde hatt hovedkontor i Fellesskapet.»

3. Artikkel 2, 3 og 4 skal lyde:

«Artikkel 2

Anvendelse av utvidet tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak

1. I tillegg til bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring(*) og direktiv 2005/68/EF som fastsetter regler for tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, skal medlemsstatene fastsette utvidet tilsyn med alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i minst ett forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som fastsatt i dette direktivs artikkel 5, 6, 8 og 9.

2. Alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har som morforetak et forsikringsholdingselskap eller et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal underlegges utvidet tilsyn som fastsatt i artikkel 5 nr. 2 og i artikkel 6, 8 og 10.

3. Alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har som morforetak et blandet forsikringsholdingselskap, skal underlegges utvidet tilsyn som fastsatt i artikkel 5 nr. 2, artikkel 6 og artikkel 8.

Artikkel 3

Det utvidede tilsynets omfang

1. Førings av utvidet tilsyn i samsvar med artikkel 2 innebærer ikke på noen måte at vedkommende

myndigheter skal ha plikt til å føre tilsyn med det enkelte forsikrings- eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat, forsikringsholdingselskap eller blandede forsikringsholdingselskap.

2. Ved det utvidede tilsynet skal det tas hensyn til følgende foretak som er nevnt i artikkel 5, 6, 8, 9 og 10:

- foretak tilknyttet forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
- deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
- foretak tilknyttet et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

3. Medlemsstatene kan beslutte at det ved utvidet tilsyn som nevnt i artikkel 2 ikke skal tas hensyn til foretak med forretningskontor i en tredjestat der det foreligger rettslige hindringer for overføring av de nødvendige opplysninger, uten at bestemmelsene i vedlegg I nr. 2.5 og vedlegg II nr. 4 berøres.

I tillegg kan vedkommende myndigheter som har ansvar for å føre utvidet tilsyn, i enkelttilfeller beslutte at et foretak ikke skal omfattes av det utvidede tilsynet nevnt i artikkel 2, i følgende tilfeller:

- dersom vedkommende foretak har ubetydelig interesse med hensyn til formålene med det utvidede tilsynet med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak,
- dersom det ut fra formålene med det utvidede tilsynet med forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak ville være uhensiktsmessig eller villedende å ta med foretakets økonomiske situasjon.

Artikkel 4

Vedkommende myndigheter med ansvar for å føre utvidet tilsyn

1. Utvidet tilsyn skal føres av vedkommende myndigheter i den medlemsstat der forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 4

i direktiv 2002/83/EØF eller artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF.

2. Dersom forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i to eller flere medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak i en tredjestat, gjenforsikringsforetak i en tredjestat eller blandede forsikringsholdingselskap som morforetak, kan vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene bli enige om hvilket av dem som skal ha ansvar for å føre utvidet tilsyn.

3. Dersom en medlemsstat har flere enn én vedkommende myndighet for å føre tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak, skal vedkommende medlemsstat treffe de nødvendige tiltak for å organisere samarbeidet mellom disse myndighetene.

(*) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

4. Artikkel 5 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å kreve at alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn, har egnede framgangsmåter for internkontroll for å kunne framskaffe data og opplysninger som er relevante for å føre utvidet tilsyn.»

5. Artikkel 6, 7 og 8 skal lyde:

«Artikkel 6

Tilgang til opplysninger

1. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter i medlemsstatene med ansvar for å føre utvidet tilsyn, får adgang til alle opplysninger som er relevante for å føre tilsyn med et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er underlagt slikt utvidet tilsyn. Vedkommende myndigheter kan henvende seg direkte til de foretak som er nevnt i artikkel 3 nr. 2 for å innhente nødvendige opplysninger, men bare dersom de har bedt forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket om slike opplysninger og disse ikke er blitt utlevert.

2. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter i medlemsstatene, selv eller gjennom personer som er utnevnt for dette formål, på vedkommende medlemsstats territorium kan foreta kontroll på stedet av opplysningene nevnt i nr. 1 hos

- forsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn,
- gjenforsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn,
- datterforetak av vedkommende forsikringsforetak,
- datterforetak av vedkommende gjenforsikringsforetak,
- morforetak til vedkommende forsikringsforetak,
- morforetak til vedkommende gjenforsikringsforetak,
- datterforetak av et morforetak til vedkommende forsikringsforetak,
- datterforetak av et morforetak til vedkommende gjenforsikringsforetak.

3. Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat, ved anvendelsen av denne artikkel, i bestemte tilfeller ønsker å kontrollere viktige opplysninger om et foretak i en annen medlemsstat som er et tilknyttet forsikringsforetak, et tilknyttet gjenforsikringsforetak, et datterforetak, et morforetak eller et datterforetak av et morforetak for det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som er underlagt utvidet tilsyn, skal de anmode vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten om at denne kontrollen foretas. Myndighetene som mottar en slik anmodning, skal innenfor rammene av sin myndighet etterkomme den, enten ved å foreta kontrollen selv, ved å tillate de myndigheter som framla anmodningen å foreta kontrollen selv eller ved å tillate en revisor eller annen sakkyndig å foreta kontrollen.

Vedkommende myndighet som anmodet om kontrollen kan, dersom den ønsker det, delta i kontrollen når den ikke selv foretar slik kontroll.

Artikkel 7

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. Dersom forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som er etablert i ulike medlemsstater, er direkte eller indirekte knyttet til hverandre eller har et felles deltakende

foretak, skal vedkommende myndigheter i hver av medlemsstatene på anmodning utveksle alle relevante opplysninger som gjør det mulig å føre eller letter utøvelsen av tilsyn i henhold til dette direktiv, og skal på eget initiativ oversende alle opplysninger de anser som viktige for de øvrige vedkommende myndigheter.

2. Dersom et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og enten en kredittinstitusjon som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EØF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon(*) eller et investeringsforetak som definert i rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer(**) eller begge, er direkte eller indirekte tilknyttet hverandre eller har et felles deltakende foretak, skal vedkommende myndigheter og de myndigheter som har offentlig ansvar for tilsyn med de nevnte foretakene, samarbeide nært. Uten at deres respektive ansvarsområder berøres skal disse myndighetene utveksle alle opplysninger som kan lette utførelsen av deres oppgaver, særlig innenfor rammen av dette direktiv.

3. Opplysninger mottatt i henhold til bestemmelsene i dette direktiv, og særlig utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter som fastsatt i dette direktiv, skal være underlagt taushetsplikt som definert i artikkel 16 i rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)(***) og artikkel 16 i direktiv 2002/83/EF samt artikkel 24-30 i direktiv 2005/68/EF.

Artikkel 8

Transaksjoner innenfor gruppen

1. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å føre generelt tilsyn med transaksjoner mellom

- a) et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og
 - i) et foretak tilknyttet forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - ii) et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller i gjenforsikringsforetaket,
 - iii) et foretak tilknyttet et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,

- b) et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak og en fysisk person som har en kapitalinteresse i
 - i) forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller et av dets tilknyttede foretak,
 - ii) et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - iii) et foretak tilknyttet et deltakende foretak i forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Disse transaksjonene omfatter særlig

- lån,
- garantier og transaksjoner utenom balansen,
- elementer som kan inngå i solvensmarginen,
- investeringer,
- gjenforsikrings- og retrocesjonsvirksomhet,
- avtaler om kostnadsfordeling.

2. Medlemsstatene skal kreve at forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak har hensiktsmessige framgangsmåter for risikohåndtering og internkontroll, herunder god rapporterings- og regnskapsmessig praksis, for på en egnet måte å kunne identifisere, måle, overvåke og kontrollere transaksjoner i henhold til nr. 1. Medlemsstatene skal også kreve at forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak minst hvert år underretter vedkommende myndigheter om betydelige transaksjoner. Disse framgangsmåtene og ordningene skal kunne kontrolleres av vedkommende myndigheter.

Dersom det på grunnlag av disse opplysningene viser seg at forsikringsforetakets eller gjenforsikringsforetakets solvens er svak eller risikerer å svekkes, skal vedkommende myndighet treffe hensiktsmessige tiltak overfor forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

(*) EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

(**) EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/87/EF.

(***) EFT nr. L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

6. Artikkel 9 nr. 3 skal lyde:

«3. Dersom beregningen nevnt i nr. 1 viser at den justerte solvensen er negativ, skal vedkommende myndigheter treffe egnede tiltak overfor vedkommende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.»

7. I artikkel 10 gjøres følgende endringer:

a) Ny tittel skal lyde:

«Forsikringsholdingselskaper samt forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak i tredjestater.»

b) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. I tilfellet nevnt i artikkel 2 nr. 2 skal beregningen omfatte alle foretak tilknyttet forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller til gjenforsikringsforetaket i en tredjestat, etter metoden fastsatt i vedlegg II.

3. Dersom vedkommende myndigheter, på grunnlag av den nevnte beregningen, kommer til at solvensen i et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er datterforetak av forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat er svak eller risikerer å svekkes, skal de treffe de hensiktsmessige tiltak overfor vedkommende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.»

8. I artikkel 10a gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) gjenforsikringsforetak som har som deltakende foretak, foretak i henhold til artikkel 2 som har sitt hovedkontor i en tredjestat,

c) forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som har som deltakende foretak, foretak i henhold til artikkel 2 som har sitt hovedkontor i Fellesskapet.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Avtalene nevnt i nr. 1 skal særlig sikre

a) at vedkommende myndigheter i medlemsstatene er i stand til å framskaffe de opplysninger som er nødvendige for det utvidede tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som har hovedkontor i Fellesskapet og som har datterforetak eller kapitalinteresser i foretak utenfor Fellesskapet, og

b) at vedkommende myndigheter i tredjestater er i stand til å framskaffe de opplysninger som er nødvendige for det utvidede tilsyn med forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som har hovedkontor på vedkommende tredjestaters territorium og som har datterforetak eller kapitalinteresser i foretak i en eller flere medlemsstater.»

9. Vedlegg I og II til direktiv 98/78/EF erstattes med vedlegg II til dette direktiv.

*Artikkel 60***Endringer av direktiv 2002/83/EF**

I direktiv 2002/83/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 1 skal ny bokstav s) lyde:

«s) «gjenforsikringsforetak» et gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 2 bokstav c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring(*).

(*) EUT L 323 av 09.12.2005, s. 1.»

2. Ny artikkel 9a skal lyde:

«Artikkel 9a

Forutgående samråd med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater

1. Vedkommende myndigheter i de andre berørte medlemsstatene skal rådspørres før det gis tillatelse til et livsforsikringsforetak som er

a) et datterforetak av et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller

b) et datterforetak av morforetaket til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller

c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.

2. Vedkommende myndigheter i en berørt medlemsstat med ansvar for tilsyn med kredittinstitusjoner eller investeringsforetak skal rådspørres før det gis tillatelse til et livsforsikringsforetak som er

a) et datterforetak av en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller

b) et datterforetak av morforetaket til en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet, eller

c) kontrollert av samme fysiske eller juridiske person som kontrollerer en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i Fellesskapet.

3. Vedkommende myndigheter nevnt i nr. 1 og nr. 2, skal særlig rådspørre hverandre når de vurderer aksjeeiernes egnethet samt vandelen og erfaringen til styremedlemmer som deltar i ledelsen av et annet foretak i samme gruppe. De skal meddele hverandre alle opplysninger om aksjeeieres egnethet samt vandelen og erfaringen til personer i ledelsen som er av betydning for andre berørte vedkommende myndigheter for tildeling av tillatelse samt for en løpende vurdering av om vilkårene for å utøve virksomhet overholdes.»

3. I artikkel 10 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Forsikringsforetakets hjemstat skal ikke avvise en gjenforsikringsavtale inngått av forsikringsforetaket med et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et annet forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller i samsvar med dette direktiv, av grunner som er direkte knyttet til vedkommende gjenforsikringsforetaks eller andre forsikringsforetaks økonomiske soliditet.»

4. I artikkel 15 skal nytt nr. 1a lyde:

«1a. Dersom erververen av eierandelene nevnt i nr. 1 i denne artikkel er et forsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak, en kredittinstitusjon eller et investeringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, eller morforetaket til et slikt foretak, eller en fysisk eller juridisk person som kontrollerer et slikt foretak, og dersom foretaket som et resultat av ervervet, som erververen har til hensikt å overta en eierandel i, vil bli erververens datterforetak eller bli underlagt vedkommende erververs kontroll, skal det foretas en vurdering av ervervet i form av forutgående samråd som nevnt i artikkel 9a.»

5. I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4, 5 og 6 skal lyde:

«4. Vedkommende myndigheter som mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 1 eller nr. 2, kan benytte disse bare i embets medfør

– til å kontrollere om vilkårene for adgang til å utøve forsikringsvirksomhet er oppfylt og for å lette tilsynet med utøvelse av slik virksomhet, særlig med hensyn til tilsynet med forsikringstekniske avsetninger, solvensmarginer, administrasjons- og regnskapsmessig praksis og internkontroll, eller

– til å ilegge sanksjoner, eller

– i forbindelse med en forvaltningsklage på et vedtak gjort av vedkommende myndighet, eller

– i forbindelse med domstolsbehandling iverksatt i henhold til artikkel 67 eller særbestemmelser fastsatt i dette direktiv og andre direktiv som er vedtatt på området forsikrings- og gjenforsikringsforetak.

5. Nr. 1 og 4 skal ikke være til hinder for utveksling av opplysninger innen samme medlemsstat når det i samme medlemsstat finnes flere vedkommende myndigheter, eller for utveksling av opplysninger mellom medlemsstater, mellom vedkommende myndigheter og

– myndigheter med ansvar for offentlig tilsyn med kredittinstitusjoner og andre finansinstitusjoner samt myndigheter med ansvar for tilsyn med finansmarkedene,

– organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak samt i lignende framgangsmåter, og

– personer med ansvar for å utføre lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og andre finansinstitusjoner,

under utførelsen av deres tilsynsoppgaver samt for videreformidling til organer som administrerer obligatoriske framgangsmåter for avvikling eller for garantifond, av opplysninger som er nødvendige for at disse kan utføre sine oppgaver. Opplysningene som disse myndigheter, organer og personer mottar, skal være underlagt taushetsplikt som nevnt i nr. 1.

6. Uten hensyn til nr. 1-4 kan medlemsstatene gi tillatelse til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og

- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med organer som er involvert i avvikling og konkursbehandling av forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak og ved andre lignende framgangsmåter, eller
- myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med personer som skal foreta lovfestet revisjon av regnskaper i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, kredittinstitusjoner, investeringsforetak og andre finansinstitusjoner, eller
- uavhengige aktuarer i forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak som fører lovfestet tilsyn med disse foretakene samt de organer som har ansvar for å føre tilsyn med disse aktuarene.

Medlemsstater som benytter seg av adgangen i første ledd til utveksling av opplysninger, skal kreve at minst følgende vilkår er oppfylt:

- Opplysningene skal benyttes til å utføre overvåking eller lovfestet tilsyn som nevnt i første ledd.
- Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt som omhandlet i nr. 1.
- Dersom opplysningene kommer fra en annen medlemsstat, kan de ikke videreformidles uten uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndigheter som gav opplysningene, og eventuelt bare for de formål disse myndigheter har gitt samtykke til.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke myndigheter, personer og organer som kan motta opplysninger i henhold til dette nummer.»

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Nr. 1 – 7 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter gir videre

- til sentralbanker og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av pengepolitisk myndighet, og

- eventuelt til andre offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer,

opplysninger til bruk ved utførelsen av deres respektive oppgaver, eller være til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysninger de trenger for formålene nevnt i nr. 4. Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt vilkårene for taushetsplikt omhandlet i denne artikkel.»

6. Artikkel 20 nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal ikke beholde eller innføre et system med bruttoreserver for etablering av forsikringstekniske avsetninger som krever at en gjenforsikrer, med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF, stiller eiendeler som sikkerhet for å dekke ikke-opptjente premier og avsetninger for utestående krav dersom gjenforsikreren er et gjenforsikringsforetak eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller med dette direktiv.

Dersom hjemstaten tillater at forsikringstekniske avsetninger skal dekkes av krav mot en gjenforsikrer som verken er et gjenforsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 2005/68/EF eller et forsikringsforetak med tillatelse i samsvar med direktiv 73/239/EØF eller med dette direktiv, skal vedkommende hjemstat fastsette vilkårene for å akseptere slike krav.»

7. I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 punkt B bokstav f) skal lyde:

«f) fordringer på gjenforsikrere, herunder gjenforsikreres andel i de forsikringstekniske avsetninger samt fordringer på spesialforetak for verdipapirisering (SPV) som nevnt i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF,».

b) I nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. At eiendeler eller en kategori eiendeler er tatt med på listen i nr. 1, skal ikke innebære at disse eiendelene uten videre tillates som dekning for forsikringstekniske avsetninger. Hjemstaten skal fastsette mer detaljerte regler for under hvilke vilkår de tillatte eiendelene kan benyttes.»

8. I artikkel 27 nr. 2 skal følgende ledd tilføyes:

«Solvemarginkapitalen skal også reduseres med følgende elementer:

a) Kapitalinteresser som forsikringsforetaket har i

- forsikringsforetak i henhold til artikkel 4 i dette direktiv, artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe(*),
- gjenforsikringsforetak i henhold til artikkel 3 i direktiv 2005/68/EF eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat i henhold til artikkel 1 bokstav l) i direktiv 98/78/EF,
- forsikringsholdingselskaper i henhold til artikkel 1 bokstav i) i direktiv 98/78/EF,
- kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 1 og 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon(**),
- investeringsforetak og finansinstitusjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investerings tjenester i forbindelse med verdipapirer(***) og til artikkel 2 nr. 4 og nr. 7 i rådsdirektiv 93/6/EØF av 15. mars 1993 om investeringsforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad(****).

b) Hvert av følgende elementer som forsikringsforetaket har i de foretak som er nevnt under bokstav a) og som foretaket har en kapitalinteresse i:

- instrumentene nevnt i nr. 3,
- instrumentene nevnt i artikkel 16 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF,

- de etterstilte fordringene og instrumentene nevnt i artikkel 35 og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF.

Når aksjer i andre kredittinstitusjoner, finansinstitusjoner, investeringsforetak, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper eies midlertidig som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å reorganisere og redde vedkommende foretak, kan vedkommende myndighet tillate unntak fra bestemmelsene om fradrag som nevnt i tredje ledd bokstav a) og b).

Som et alternativ til fradrag av elementene nevnt i tredje ledd bokstav a) og b) og som forsikringsforetaket har i kredittinstitusjoner, investeringsforetak og finansinstitusjoner, kan medlemsstatene tillate at forsikringsforetak gjensidig anvender metode 1, 2 eller 3 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finanskonsern(*****). Metode 1 (regnskapskonsolidering) skal anvendes bare dersom vedkommende myndighet er overbevist om graden av samordnet ledelse og internkontroll i de foretak som ville vært omfattet av konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning av solvensmarginen som omhandlet i dette direktiv, kan medlemsstatene fastsette at forsikringsforetak som er underlagt utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 98/78/EF eller utvidet tilsyn i samsvar med direktiv 2002/87/EF, kan unnlate å trekke fra elementene nevnt i tredje ledd bokstav a) og b) i denne artikkel som de har i kredittinstitusjoner, investeringsforetak, finansinstitusjoner, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper som omfattes av det utvidede tilsynet. Med hensyn til fradrag av kapitalinteresser som nevnt i dette nummer, menes med kapitalinteresse en kapitalinteresse i henhold til artikkel 1 bokstav f) i direktiv 98/78/EF.

(*) EFT L 330 av 05.12.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

(**) EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

(***) EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

(****) EFT nr. L 141 av 11.6.1993, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

(*****) EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.»

9. I artikkel 28 nr. 2 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav a) skal lyde:

«a) første resultat:

en andel på 4 % av premieavsetningene knyttet til virksomhet innen direkte forsikring og mottatt gjenforsikring uten fradrag for avgitt gjenforsikring, skal multipliseres med forholdet for siste regnskapsår mellom samlede premieavsetninger med fradrag for avgitt gjenforsikring og samlet brutto premieavsetning. Dette forholdet kan ikke være mindre enn 85 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»

b) I bokstav b) skal første ledd lyde:

«b) andre resultat:

for avtaler der risikokapitalen ikke er negativ, skal en andel på 0,3 % av slik risikokapital tegnet av forsikringsforetaket, multipliseres med forholdet for siste regnskapsår mellom samlet risikokapital som blir beholdt som foretakets forpliktelse etter fradrag for avgitt gjenforsikring og retrocesjon i gjenforsikring, og samlet risikokapital uten fradrag for avgitt gjenforsikring, og dette forholdet kan ikke være mindre enn 50 %. Etter en begrunnet søknad fra forsikringsforetaket til vedkommende myndighet i hjemstaten og med denne myndighets samtykke, kan beløp som inndeckes fra spesialforetak for verdipapirisering (SPV-er) som nevnt i artikkel 46 i direktiv 2005/68/EF, også komme til fradrag som gjenforsikring.»

10. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 28a

Solvensmargin for forsikringsforetak som utøver gjenforsikringsvirksomhet

1. Hver medlemsstat skal, for forsikringsforetak med hovedkontor på deres territorium, anvende bestemmelsene

i artikkel 35-39 i direktiv 2005/68/EF når det gjelder foretakenes virksomhet innenmottatt gjenforsikring, når et av følgende vilkår er oppfylt:

a) Innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 10 % av de samlede premiene,

b) innkrevde gjenforsikringspremier overstiger 50 000 000 euro,

c) de forsikringstekniske avsetningene fra foretakets mottatte gjenforsikring overstiger 10 % av foretakets samlede forsikringstekniske avsetninger.

2. Hver medlemsstat kan velge å anvende bestemmelsene i artikkel 34 i direktiv 2005/68/EF på forsikringsforetak som nevnt i nr. 1 i denne artikkel, og som har hovedkontor på medlemsstatens territorium med hensyn til foretakenes virksomhet innen mottatt gjenforsikring, når et av vilkårene i nr. 1 er oppfylt.

I et slikt tilfelle skal den relevante medlemsstat kreve at alle eiendeler som benyttes av forsikringsforetaket til å dekke de forsikringstekniske avsetningene som svarer til foretakets mottatte gjenforsikring, er avgrenset, administrert og organisert separat fra forsikringsforetakets virksomhet innen direkte forsikring, uten noen mulighet for en overføring. I et slikt tilfelle, og bare i den utstrekning det gjelder virksomhet innen mottatt gjenforsikring, skal forsikringsforetak ikke være underlagt bestemmelsene i artikkel 22-26.

Hver medlemsstatne skal sørge for at vedkommende myndigheter kontrollerer atskillelsen angitt i annet ledd.»

11. Artikkel 37 nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å minske reduksjonen, på grunnlag av gjenforsikring, av den solvensmargin som er fastsatt i samsvar med artikkel 28 dersom

a) gjenforsikringsavtalenes art eller kvalitet er betydelig endret siden siste regnskapsår,

b) det er bare en ubetydelig eller ingen risikooverføring i henhold til gjenforsikringsavtalene.»

AVDELING X

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

*Artikkel 61***Rettigheter ervervet av eksisterende gjenforsikringsforetak**

1. Gjenforsikringsforetak som er underlagt dette direktiv og som før 10. desember 2005 er gitt tillatelse eller rett til å utøve gjenforsikringsvirksomhet i samsvar med bestemmelsene i den medlemsstat der de har hovedkontor, skal anses for å ha tillatelse i samsvar med artikkel 3.

De skal imidlertid opptre i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv om utøvelse av gjenforsikringsvirksomhet og med kravene i artikkel 6 bokstav a), c) og d), artikkel 7, 8 og 12 samt artikkel 32-41, fra og med 10. desember 2007.

2. Medlemsstatene kan gi gjenforsikringsforetak nevnt i nr. 1 og som 10. desember 2005 ikke oppfyller bestemmelsene i med artikkel 6 bokstav a), 7, 8 og artikkel 32-40, frist til 10. desember 2008 for å etterkomme disse kravene.

*Artikkel 62***Gjenforsikringsforetak som innstiller sin virksomhet**

1. Gjenforsikringsforetak som før 10. desember 2007 har opphørt med å inngå nye gjenforsikringsavtaler og utelukkende administrerer sin eksisterende portefølje for å innstille sin virksomhet, skal ikke være underlagt dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal utarbeide en liste over de berørte gjenforsikringsforetak og oversende denne listen til de andre medlemsstatene.

*Artikkel 63***Overgangsperiode for artikkel 57 nr. 3 og artikkel 60 nr. 6**

En medlemsstat kan utsette anvendelsen av bestemmelsene i artikkel 57 nr. 3 i dette direktiv, som endrer artikkel 15 nr. 3 i

direktiv 73/239/EØF, og av bestemmelsen i artikkel 60 nr. 6 i dette direktiv, til 10. desember 2008.

*Artikkel 64***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 10. desember 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til dissebestemmelsene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som blir vedtatt på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 65***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 66***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. november 2005.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. BORRELL FONTELLES

Bach of LUTTERWORTH

President

Formann

VEDLEGG I

Former for gjenforsikringsforetak i:

- Kongeriket Belgia: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions / commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle / onderlinge verzekeringvereniging», «société coopérative / coöperatieve vennootschap»,
- Den tsjekkiske republikk: «akciová společnost»,
- Kongeriket Danmark: «aktieselskaber», «gensidige selskaber»,
- Forbundsrepublikken Tyskland: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,
- Republikken Estland: «aktsiaselts»,
- Republikken Hellas: «ανώνυμη εταιρία», «αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός»,
- Kongeriket Spania: «sociedad anónima»,
- Republikken Frankrike: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale», «institution de prévoyance régie par le code rural» og «mutuelles régies par le code de la mutualité»,
- Irland: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited»,
- Republikken Italia: «società per azioni»,
- Republikken Kypros: «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές» ή «Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση»,
- Republikken Latvia: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»,
- Republikken Litauen: «akcinė bendrovė», «uždaroji akcinė bendrovė»,
- Storhertugdømmet Luxembourg: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société coopérative»,
- Republikken Ungarn: «biztosító részvénytársaság», «biztosító szövetkezet», «harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe»,
- Republikken Malta: «limited liability company/kumpannija ta' responsabbiltà limitata»,
- Kongeriket Nederland: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,
- Republikken Østerrike: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,
- Republikken Polen: «spółka akcyjna», «towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych»,

-
- Republikken Portugal: «sociedade anónima», «mútua de seguros»,
 - Republikken Slovenia: «delniška družba»,
 - Den slovakiske republikk: «akciová spoločnosť»,
 - Republikken Finland: «keskinäinen vakuutusyhtiö / ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys/försäkringsförening»,
 - Kongeriket Sverige: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidigt försäkringsbolag»,
 - Det forente kongerike: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts», «societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts», «the association of underwriters known as Lloyd's»
-

VEDLEGG II

Vedlegg I og II til direktiv 98/78/EF skal lyde:

*«VEDLEGG I***BEREGNING AV JUSTERT SOLVENS FOR FORSIKRINGSFORETAK OG
GJENFORSIKRINGSFORETAK****1. VALG AV BEREGNINGSMETODE OG ALMINNELIGE PRINSIPPER**

- A. Medlemsstatene skal fastsette at beregning av justert solvens for forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak nevnt i artikkel 2 nr. 1, skal foretas etter en av de metodene beskrevet i nr. 3. En medlemsstat kan imidlertid fastsette at vedkommende myndigheter tillater eller pålegger at en annen av metodene nevnt i nr. 3 enn den som medlemsstaten har valgt, benyttes.

B. Forholdsmessighet

Ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak skal det tas hensyn til den forholdsmessige andelen som det deltakende foretaket har i sine tilknyttede foretak.

Med «forholdsmessig andel» menes enten, dersom metode 1 eller 2 som beskrevet i nr. 3 benyttes, den andelen av den tegnede kapitalen som direkte eller indirekte innehas av det deltakende foretaket, eller dersom metode 3 som beskrevet i nr. 3 benyttes, de prosentsetser som benyttes ved utarbeidingen av de konsoliderte regnskapene.

Når det tilknyttede foretaket er et datterforetak som har et solvensunderskudd, skal det imidlertid tas hensyn til datterforetakets samlede solvensunderskudd, uansett hvilken metode som benyttes.

Dersom vedkommende myndigheter mener at ansvaret til morforetaket som har en kapitalandel, strengt og entydig er begrenset til denne kapitalandelen, kan vedkommende myndigheter imidlertid tillate at det tas hensyn til datterforetakets solvensunderskudd på et forholdsmessig grunnlag.

Når det ikke finnes kapitalforbindelser mellom noen av foretakene i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe, skal vedkommende myndighet fastsette hvilken forholdsmessig andel det skal tas hensyn til.

C. Utelukkelse av dobbel anvendelse av solvensmarginelementer**C.1. Alminnelig behandling av solvensmarginelementer**

Uansett hvilken metode som benyttes for å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak, må dobbel anvendelse av elementer som kan inngå i sammensetningen av solvensmarginen for de ulike forsikrings- eller gjenforsikringsforetakene som er med i denne beregningen, utelukkes.

For dette formål skal følgende beløp utelukkes ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak, når de metoder som er beskrevet i nr. 3, ikke allerede har fastsatt dette:

- verdien av alle eiendeler i dette forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som representerer finansieringen av elementer som kan inngå i sammensetningen av solvensmarginen for et av foretakets tilknyttede forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak,
- verdien av alle eiendeler i et forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak tilknyttet vedkommende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som representerer finansieringen av elementer som kan inngå i sammensetningen av solvensmarginen for dette forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
- verdien av alle eiendeler i et forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak tilknyttet det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som utgjør finansieringen av elementer som kan inngå i solvensmarginen for alle forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak tilknyttet det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

C.2. *Behandling av visse elementer*

Uten at bestemmelsene i punkt C.1 berøres, kan

- bonusfond og framtidige overskudd i et tilknyttet livsforsikringsforetak eller et tilknyttet foretak for gjenforsikring av livsforsikring til forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for, og
- eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak til forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som den justerte solvensen beregnes for,

inngå i beregningen bare dersom de kan benyttes til å dekke solvensmarginkravet i det berørte tilknyttede foretaket. Alle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler som utgjør en mulig forpliktelse for det deltakende foretaket, skal imidlertid utelukkes helt fra beregningen.

Eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket som utgjør en mulig forpliktelse for et tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, skal også utelukkes fra beregningen.

Eventuelle tegnede, men ikke innbetalte kapitalandeler i et tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som utgjør en mulig forpliktelse for et annet tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak til samme deltakende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, skal utelukkes fra beregningen.

C.3. *Mulighet for overdragelse*

Dersom vedkommende myndigheter anser at visse andre elementer enn dem som er nevnt i punkt C.2, som kan inngå i sammensetningen av solvensmarginen til et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, ikke faktisk kan gjøres tilgjengelig for dekning av solvensmarginkravet i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket som justert solvens beregnes for, kan disse elementene bare tas med i beregningen i den utstrekning de kan benyttes til dekning av solvensmarginkravet i det tilknyttede foretaket.

C.4. Summen av elementene nevnt i punkt C.2 og C.3 kan ikke overstige solvensmarginkravet for det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

D. **Utelukkelse av kapital som er skapt innenfor en gruppe**

Ved beregningen av justert solvens skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen, men som skriver seg fra en gjensidig finansiering mellom forsikringsforetaket eller

gjenforsikringsforetaket og

- et tilknyttet foretak,
- et deltakende foretak,
- et annet foretak tilknyttet et av de deltakende foretakene.

Dessuten skal det ikke tas hensyn til elementer som kan inngå i solvensmarginen for et tilknyttet forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak tilknyttet det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, dersom det aktuelle element skriver seg fra en gjensidig finansiering med et annet foretak tilknyttet det berørte forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Særlig foreligger det gjensidig finansiering når et forsikringsforetak, eller et gjenforsikringsforetak eller et av dets tilknyttede foretak har aksjer i eller yter lån til et annet foretak som direkte eller indirekte eier et element som kan inngå i solvensmarginen for de første foretakene.

- E. Vedkommende myndigheter skal sikre at justert solvens blir beregnet med samme hyppighet som fastsatt i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF med hensyn til beregning av solvensmarginen for forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak. Verdien av eiendeler og forpliktelser skal vurderes i samsvar med de relevante bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF.

2. ANVENDELSE AV BEREGNINGSMETODENE

2.1. Tilknyttede forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak

Beregning av justert solvens skal foretas i samsvar med de alminnelige prinsippene og metodene i dette vedlegg.

For alle metodene gjelder at dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket har flere enn ett tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, skal beregning av justert solvens utføres ved å integrere hver av disse tilknyttede forsikringsforetakene eller tilknyttede gjenforsikringsforetakene.

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel når et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak er et deltakende foretak i et annet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som selv er et deltakende foretak i et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak) skal beregning av justert solvens foretas for hvert enkelt deltakende forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak som har minst ett tilknyttet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak.

Medlemsstatene kan unnlate å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak

- dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er et foretak tilknyttet et annet forsikringsforetak eller et annet gjenforsikringsforetak med tillatelse i samme medlemsstat, og det blir tatt hensyn til vedkommende tilknyttede foretak ved beregningen av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, eller
- dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er tilknyttet enten et forsikringsholdingselskap som har forretningskontor i samme medlemsstat som forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, og både forsikringsholdingselskapet og det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket tas i betraktning når beregningen utføres.

Medlemsstatene kan også unnlåte å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak dersom det dreier seg om et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak tilknyttet et annet forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap som har forretningskontor i en annen medlemsstat, og dersom vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater er enige om at det utvidede tilsynet skal føres av vedkommende myndighet i den andre medlemsstaten.

I alle tilfeller skal unntak innrømmes bare dersom vedkommende myndigheter er forvisset om at elementene som kan inngå i solvensmarginen for forsikringsforetakene eller gjenforsikringsforetakene som omfattes av beregningen, er fordelt på egnet måte mellom de nevnte foretakene.

Dersom det tilknyttede forsikringsforetaket eller det tilknyttede gjenforsikringsforetaket har forretningskontor i en annen medlemsstat enn det forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket som det beregnes justert solvens for, kan medlemsstatene fastsette at det ved beregningen for det tilknyttede foretaket skal tas hensyn til solvenssituasjonen slik den vurderes av vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten.

2.2. Mellomliggende forsikringsholdingselskaper

Ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som gjennom et forsikringsholdingselskap har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal det tas hensyn til situasjonen til det mellomliggende forsikringsholdingselskapet. Utelukkende med henblikk på denne beregningen, som skal foretas i samsvar med de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg, skal nevnte forsikringsholdingselskap behandles som om det var et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak underlagt et solvenskrav lik null, og dessuten underlagt de samme vilkår som dem fastsatt i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 27 i direktiv 2002/83/EØF eller artikkel 36 i direktiv 2005/68/EF med hensyn til hvilke elementer som kan inngå i solvensmarginen.

2.3. Tilknyttede forsikringsforetak i en tredjestat og tilknyttede gjenforsikringsforetak med forretningskontor i en tredjestat

Ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i et forsikringsforetak i en tredjestat eller i et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal de sistnevnte, utelukkende med hensyn til beregningen, behandles på samme måte som et tilknyttet forsikringsforetak eller et tilknyttet gjenforsikringsforetak, ved at de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i dette vedlegg, anvendes.

Dersom den tredjestat der det nevnte foretaket har forretningskontor, krever at det underlegges tillatelse og pålegger det et solvenskrav som minst tilsvarer det som er fastsatt i direktiv 73/239/EØF, 2002/83/EF eller 2005/68/EF, og i betraktning av hvilke elementer som kreves for dekning, kan medlemsstatene fastsette at det ved beregningen for dette foretaket skal tas hensyn til solvenskravet og hvilke elementer som kan anvendes for å oppfylle dette kravet, slik dette er fastsatt av vedkommende tredjestat.

2.4. Tilknyttede kredittinstitusjoner, investeringsforetak og finansinstitusjoner

Ved beregningen av justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i en kredittinstitusjon, en finansinstitusjon eller et investeringsforetak, får de regler som er fastsatt i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 27 i direktiv 2002/83/EØF og i artikkel 36 i direktiv 2005/68/EC om fradrag av slike kapitalinteresser samt bestemmelsene om medlemsstatenes mulighet for å tillate, under visse omstendigheter, alternative metoder og at slike kapitalinteresser ikke fratrekkes, tilsvarende anvendelse.

2.5. Når nødvendige opplysninger ikke er tilgjengelige

Dersom opplysningene som er nødvendige for å beregne justert solvens for et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak, og som omhandler et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, uansett årsak ikke er tilgjengelige for vedkommende myndigheter, skal den bokførte verdien av dette foretaket i det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket trekkes fra de elementene som kan inngå i den justerte solvensmarginen. I et slikt tilfelle skal ingen skjult reserve tilknyttet en slik kapitalinteresse godkjennes som et element som kan inngå i den justerte solvensmarginen.

3. BEREGNINGSMETODER

Metode 1: Fradrag og sammenslåing

Den justerte solvensen for det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er differansen mellom

- i) summen av
 - a) de elementer som kan inngå i solvensmarginen til det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, og
 - b) det deltakende forsikringsforetakets eller gjenforsikringsforetakets forholdsmessige andel av de elementene som kan inngå i solvensmarginen til det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,og
- ii) summen av
 - a) den bokførte verdien av det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket i det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,
 - b) solvenskravet for det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, og
 - c) den forholdsmessige andelen av solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Når kapitalinteressen i det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket helt eller delvis består av et indirekte eierskap, skal bokstav ii) a) omfatte verdien av slike indirekte eierskap, idet det tas hensyn til relevante suksessive interesser, og bokstav i) b) og ii) c) skal henholdsvis omfatte de tilsvarende forholdsmessige andelen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen for det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Metode 2: Fradrag av krav

Den justerte solvensen for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket er differansen mellom

- i) summen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen til det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket,

og
- ii) summen av
 - a) solvenskravet for det deltakende forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket, og
 - b) den forholdsmessige andelen av solvenskravet for det tilknyttede forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket.

Ved verdsettingen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen skal kapitalinteressene i henhold til dette direktiv verdsettes etter egenkapitalmetoden, i samsvar med den mulighet som er fastsatt i artikkel 59 nr. 2 bokstav b) i direktiv 78/660/EØF.

Metode 3: Regnskapsmessig konsolidering

Beregningen av justert solvens for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket skal foretas på grunnlag av de konsoliderte regnskapene. Den justerte solvensen for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket er lik differansen mellom de elementer som kan inngå i solvensmarginen, beregnet på grunnlag av konsoliderte data, og

- a) enten summen av solvenskravet for det deltakende forsikringsforetaket eller det deltakende gjenforsikringsforetaket og av den forholdsmessige andelen av solvenskravene for de tilknyttede forsikringsforetakene eller gjenforsikringsforetakene, tilsvarende de prosentsatsene som anvendes ved oppstillingen av det konsoliderte regnskapet,
- b) eller solvenskravet beregnet på grunnlag av konsoliderte data.

Bestemmelsene i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF får anvendelse på beregningen av de elementer som kan inngå i solvensmarginen og av solvenskravet, basert på konsoliderte data.

VEDLEGG II

UTVIDET TILSYN MED FORSIKRINGSFORETAK OG GJENFORSIKRINGSFORETAK SOM ER DATTERFORETAK AV ET FORSIKRINGSHOLDINGSSELSKAP, ET FORSIKRINGSFORETAK ELLER ET GJENFORSIKRINGSFORETAK I EN TREDJESTAT

1. Dersom to eller flere forsikringsforetakene eller gjenforsikringsforetakene nevnt i artikkel 2 nr. 2 som er datterforetak av et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat og som er etablert i forskjellige medlemsstater, skal vedkommende myndigheter påse at den metode som er beskrevet i dette vedlegg, anvendes konsekvent.

Vedkommende myndigheter skal gjennomføre utvidet tilsyn med samme hyppighet som fastsatt i direktiv 73/239/EØF, 91/674/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF når det gjelder beregningen av solvensmargin for forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak.

2. Medlemsstatene kan unnlate å foreta beregningen fastsatt i dette vedlegg med hensyn til et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak
 - dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket er et foretak tilknyttet et annet forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak, og tas med i beregningen fastsatt i dette vedlegg for dette andre foretaket,
 - dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i samme medlemsstat har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak i en tredjestat eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som morforetak, og forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket tas med i beregningen fastsatt i dette vedlegg som utføres for ett av de andre foretakene,
 - dersom forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket og ett eller flere andre forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i andre medlemsstater har samme forsikringsholdingselskap, forsikringsforetak eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat som morforetak, og det er inngått en avtale i samsvar med artikkel 4 nr. 2 som gir tilsynsmyndigheten i en annen medlemsstat rett til å føre utvidet tilsyn som nevnt i dette vedlegg .

Ved suksessive kapitalinteresser (for eksempel når et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat selv eies av et annet forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat), kan medlemsstatene anvende de beregninger som er fastsatt i dette vedlegg bare overfor forsikringsforetakets eller gjenforsikringsforetakets overordnede morforetak, som er et forsikringsholdingselskap, et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat.

3. Vedkommende myndigheter skal påse at det foretas beregninger tilsvarende dem beskrevet i vedlegg I for forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat.

Det vil si at de alminnelige prinsippene og metodene beskrevet i vedlegg I får anvendelse på forsikringsholdingselskapet, forsikringsforetaket i en tredjestat eller gjenforsikringsforetaket i en tredjestat.

Utelukkende med henblikk på denne beregningen skal morforetaket behandles som om det var et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak som er underlagt

- et solvenskrav lik null dersom det dreier seg om et forsikringsholdingselskap,
- et solvenskrav fastsatt i samsvar med prinsippene nevnt i punkt 2.3 i vedlegg I dersom det dreier seg om et forsikringsforetak eller et gjenforsikringsforetak i en tredjestat,

og er underlagt vilkårene angitt i artikkel 16 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 27 i direktiv 2002/83/EF og artikkel 36 i direktiv 2005/68/EF med hensyn til de elementer som kan inngå i solvensmarginen.

4. Når nødvendige opplysninger ikke er tilgjengelige

Dersom opplysningene som er nødvendige for beregningen fastsatt i dette vedlegg, og som gjelder et tilknyttet foretak med forretningskontor i en medlemsstat eller i en tredjestat, uansett årsak ikke er tilgjengelige for vedkommende myndigheter, skal den bokførte verdien av dette foretaket i det deltakende foretaket, trekkes fra de elementene som kan inngå i beregningen fastsatt i dette vedlegg. I et slikt tilfelle skal ingen skjult reserve tilknyttet en slik kapitalinteresse godkjennes som et element som kan inngå i beregningen.»
